

แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วม
การแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ

ปริญญาณิพนธ์
ของ
อภิชัย บัวอยู่

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551

แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วม
การแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ

ปริญญาณิพนธ์
ของ
อภิชัย บัวห้วย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขัน
เทนนิสระดับอาชีพ

บทคัดย่อ
ของ
อภิชัย บัวห้วย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551

อภิชัย บัวอยู่. (2551). แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ. ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (พลศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการผู้ควบคุม : อาจารย์ ดร. พิมพา ม่วงศิริธรรม, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ข่ายม่าน

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี พ.ศ.2550 กลุ่มตัวอย่างคือนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจในการเล่นเทนนิสระดับอาชีพ ในปี พ.ศ. 2550 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 160 คน เป็นเพศชาย 87 คน เพศหญิง 73 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposively Selected) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี พ.ศ.2550 ด้านความรักความสนใจและความถนัด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำแนกตามเพศชายและเพศหญิง มีแรงงูใจอยู่ในระดับมาก (เพศชาย $\bar{X} = 4.17, 3.91, 3.97, 4.16$ ตามลำดับ และเพศหญิง $\bar{X} = 4.15, 3.73, 3.82, 4.03$ ตามลำดับ)
2. แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี พ.ศ.2550 ด้านความรักความสนใจและความถนัด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำแนกตามประสบการณ์ในการแข่งขัน 1-3 ปี และตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีแรงงูใจอยู่ในระดับมาก (ประสบการณ์ในการแข่งขัน 1-3 ปี $\bar{X} = 4.19, 3.78, 3.89, 4.09$ และประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป $\bar{X} = 4.11, 3.91, 3.92, 4.12$ ตามลำดับ)
3. แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรักความสนใจและความถนัด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการแข่งขัน พบว่า นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีเพศต่างกัน มีแรงงูใจในการเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านความก้าวหน้าในอนาคต และนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันต่างกัน มีแรงงูใจในการเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

THE MOTIVATION OF AMATEUR TENNIS PLAYERS INTERESTED
PARTICIPATING PROFESSIONAL TENNIS TOURNAMENTS

AN ABSTRACT
BY
APICHAU BAUYOO

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2008

Apichai Buayoo. (2008). *The Motivation of Amateur Tennis Players Interested Participating Professional Tennis Tournaments*. Master thesis. M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinvirot University. Advisor Committee: Dr. Pimpa Moungsirithum, Asst. Prof. Prasert Khayman

This research was aimed to study the factors influencing motivation to participate in professional tennis tournaments of young Thai amateur tennis players. One hundred sixty male and 73 female tennis players were purposively selected to take part in the study. The instrument for data collection was a 5 point Likert scale type questionnaire with reliability value of .93. Mean, standard deviation and t-test were employed for data analysis. The result revealed that:

1. Male amateur tennis players were respectively motivated to participate in professional from aptitude ($\bar{X} = 4.17$), ascent of career ($\bar{X} = 4.16$), reputation ($\bar{X} = 3.97$) and financial benefit ($\bar{X} = 3.91$). Aptitude ($\bar{X} = 4.15$), however, was the most motivated factor among female players followed by ascent of career ($\bar{X} = 4.03$), reputation ($\bar{X} = 3.82$), and financial benefit ($\bar{X} = 3.73$).

2. The motivation factors of 1-3 years of experience tennis players to participate in professional tournament were ranged orderly from aptitude ($\bar{X} = 4.19$), to ascent of career ($\bar{X} = 4.09$), reputation ($\bar{X} = 3.89$), and financial benefit ($\bar{X} = 3.78$). The 4 years or more experience players have similar order of their motivation factors ($\bar{X} = 4.12$ for the ascent of career, 4.11 for aptitude, 3.92 for reputation and 3.91 for financial benefit).

3. In conclusion, the motivations of amateur tennis players who attend the tournament in years 2007 were significant difference between the factors of gender at the .05 level but not in the number of years of experience.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วม
การแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ

ของ
อภิชัย บัวหู่

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ข่ายม่าน)

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์พิศวง มหาคันธ)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ข่ายม่าน)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์ตุรภัทร)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ข่ายม่าน คณะกรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ในโอกาสนี้ และขอขอบพระคุณท่าน อาจารย์พิสวง มหาจันทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร กรรมการสอบปากเปล่าที่ แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงเนื้อหาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย และอาจารย์เดชศักดิ์ จันทรสวัสดิ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ เครื่องมือในการวิจัย ให้คำแนะนำ แก้ไขและปรับปรุงเครื่องมือจนมีคุณภาพในการเก็บรวบรวม ข้อมูลได้สมบูรณ์ในการดำเนินการวิจัย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาพลศึกษาทุกท่านที่ให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือในการ ศึกษา รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนผู้วิจัยมีความรู้เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น ตลอดจนคณาจารย์และบุคลากรคณะพลศึกษา บุคลากรบัณฑิตวิทยาลัยทุกๆ คนที่ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาและดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วง

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อชาตรี บัวห่วย และคุณแม่อรนุตร บัวห่วย ผู้ให้กำเนิดที่ได้เลี้ยงดู จนเติบโต อบรมสั่งสอนและสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด

ประโยชน์หรือคุณค่าและความดีงามประการใดจากปริญญานิพนธ์นี้ อันพึงมีแก่ผู้อ่านและ ผู้สนใจทั่วไป ผู้วิจัยขอน้อมนำมาเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา – มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มี พระคุณทุกท่าน

อภิชัย บัวห่วย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ใช้ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ประวัติกีฬาเทนนิส.....	6
เทนนิสอาชีพ.....	10
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	19
ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	21
รูปแบบของแรงจูงใจ.....	30
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา.....	34
แรงจูงใจในการซ้อมกีฬา.....	37
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา.....	40
ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ.....	42
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	44
งานวิจัยในประเทศ.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	56
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
บทย่อ	97
สรุปผล.....	98
อภิปรายผล.....	101
ข้อเสนอแนะ.....	103
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	103
บรรณานุกรม.....	104
ภาคผนวก.....	108
ภาคผนวก ก	109
ภาคผนวก ข	115
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	117

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	61
2 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม เกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิส ระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด (n=160).....	62
3 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม เกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิส ระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n=160).....	64
4 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม เกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิส ระดับอาชีพ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n=160).....	66
5 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม เกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิส ระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต (n=160).....	67
6 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม เกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขัน เทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด (n=87).....	69
7 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม เกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขัน เทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n=87).....	71
8 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม เกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขัน เทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n=87).....	72
9 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม เกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขัน เทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต (n=87).....	73

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิงแข่งขัน เทนนิสที่สนใจเข้าร่วมการระดับอาชีพ ด้านความรักความสนใจ และความถนัด (n = 73).....	75
11 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิง ที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้ และผลประโยชน์ (n = 73).....	77
12 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิงที่ สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n = 73)...	78
13 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิง ที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต (n = 73).....	79
14 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด (n = 98).....	81
15 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 98).....	83

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

16 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n = 98).....	85
17 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต (n = 98).....	86
18 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด (n = 62).....	88
19 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 62).....	90
20 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n = 62).....	91
21 แสดง ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต (n = 62).....	93
22 แสดงการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วม การแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ จำแนกตามเพศ (n=160).....	95

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 แสดงการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจ เข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี จำแนกตามประสบการณ์ในการแข่งขัน (n=160).....	96

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กีฬา เป็นคำที่มีผู้ให้คำจำกัดความและความหมายไว้มาก กีฬาตามความหมายของ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หมายถึง “กิจกรรมหรือการเล่นเพื่อความสนุกเพลิดเพลิน เพื่อเป็นการบำรุงแรง หรือเพื่อผ่อนคลายความเคร่งเครียดทางจิต” กาญจนา นาคสกุล ได้ให้ความหมายของกีฬา หมายถึง “การเล่นเพื่อความแข็งแรงของร่างกายหรือเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน กีฬา เป็นคำที่หมายรวมกิจกรรมการเล่นทั้งที่ต้องออกแรงเพื่อประโยชน์ของร่างกายและจิตใจ และที่ต้องใช้สมองเพื่อความเจริญของสติปัญญาทุกชนิด รวมทั้งประเภทที่เรียกว่ากรีฑาด้วย กีฬาเป็นการเล่นที่มักใช้แข่งขันกันจึงต้องมีกฎ และกติกาในการเล่น กีฬาบางชนิดต้องมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่น และมีสถานที่ที่ใช้เล่น กีฬาเป็นการเล่นที่ใช้ฝึกร่างกายให้แข็งแรงฝึกให้รู้จักยอมรับกฎ กติกาในการเล่น ฝึกวินัย ฝึกให้รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และฝึกให้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาเป็นต้น” การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้ให้ความหมายของกีฬาไว้ว่า กีฬาเป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวและลีลาการเล่นภายใต้กติกาอย่างเป็นระเบียบโดยมุ่งหวังการแข่งขัน หรือความสนุกสนาน เพื่อเกิดประโยชน์ในการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ความหมายโดยรวมของกีฬา คือ กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่อยู่ภายใต้กติกาโดยมุ่งเน้นในชัยชนะหรือผ่อนคลายความเครียด เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การกีฬาของประเทศไทยในปัจจุบันมีการพัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนในชาติหันมาออกกำลังกายและเล่นกีฬากันมากขึ้น ประชาชนหันมาใส่ใจในเรื่องของการรักษาสุขภาพกันอย่างแพร่หลาย และมีกลุ่มคนที่ให้ความสำคัญ และทุ่มเทเวลาให้กับกีฬา เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศ โดยยึดการเล่นกีฬาเป็นอาชีพ หรือที่เรียกว่า “นักกีฬาอาชีพ” (การกีฬาแห่งประเทศไทย : 2542)

กีฬาอาชีพ เป็นอาชีพที่ใหม่สำหรับคนไทย แต่ในหลายๆประเทศที่เป็นมหาอำนาจทางการกีฬามีการจัดความสำคัญของอาชีพนักกีฬาอยู่ในอันดับต้นๆของประเทศ กีฬาอาชีพในประเทศไทย ยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก เป็นกีฬาสำหรับคนกลุ่มน้อยที่มีพรสวรรค์และความสามารถทางการกีฬาอย่างชำนาญ ทั้งนี้ ริกกี วิลเลียม นักกีฬาอเมริกันฟุตบอล ทีมนิวออร์ลีนส์เซนต์ กล่าวถึงหน้าที่ของนักกีฬาอาชีพว่า “นักกีฬาอาชีพ มีหน้าที่ต้องขยันฝึกซ้อมและทำผลงานตามที่ได้รับมอบหมายจากต้นสังกัด ซึ่งผลตอบแทนที่นักกีฬาได้รับเป็นชื่อเสียงและเงินค่าตัวจำนวนมหาศาล” อาชีพนักกีฬาจึงเป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียงและเงินทองได้อย่างรวดเร็ว ในประเทศไทยอาชีพนักกีฬามีอยู่น้อยและยังไม่เป็นที่แพร่หลาย กีฬาที่ได้รับความนิยมและมีนักกีฬาอาชีพ ได้แก่ ฟุตบอล กอล์ฟ

เทนนิส เป็นต้น นักกีฬาอาชีพที่ได้ยินชื่อบ่อย ๆ ได้แก่ ภราดร ศรีชาพันธุ์และณัย อุดมโชค ใน กีฬาเทนนิส เท็ดสตัคค์ ใจมั่น ในกีฬาฟุตบอล ธงชัย ใจดี ในกีฬากอล์ฟ เป็นต้น นักกีฬาอาชีพจึง เป็นอาชีพที่ประชาชนทั่วไปให้ความสนใจและนำมาเป็นแบบอย่างในการเล่นกีฬา

การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพของประเทศไทยนั้น ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ไว้แล้ว ตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ 1-3 (พ.ศ. 2531-2549) ที่จะเห็นได้ว่าการให้ความสำคัญของการพัฒนากีฬาของประเทศไทยไปสู่ความเป็นอาชีพมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการ ประสบผลสำเร็จของนักกีฬาอาชีพในหลายๆคนหลายๆประเภทกีฬาและจากความสำเร็จในตัวของ นักกีฬาอาชีพ ส่งผลให้ประชาชนหันมาสนใจและเล่นกีฬาตามความนิยมในช่วงนั้นๆมากขึ้นเช่น ในช่วงที่มีการแข่งขันกอล์ฟอาชีพ ธงชัย ใจดี นักกอล์ฟไทยได้รับเลือกเป็นนักกีฬาที่ทำเงินรางวัล สูงสุดในเอเชีย ประชาชนก็ให้ความสนใจและหันมาเล่นกีฬากอล์ฟกันมากขึ้น หรือ ในช่วงที่ภราดร ศรีชาพันธุ์ นักกีฬาเทนนิสอาชีพของไทยถูกจัดอันดับอยู่ในนักเทนนิสอาชีพ 10 คนแรกของโลก ก็ ส่งผลให้ประชาชนหันมาเล่นกีฬาเทนนิสกันอย่างแพร่หลาย มีการซื้ออุปกรณ์การเล่นกีฬาเทนนิส เพิ่มขึ้นกว่าปกติ มีการจ้างผู้ฝึกสอนเทนนิสเพิ่มขึ้น เห็นได้ว่านักกีฬาอาชีพของไทยส่งผล ต่อกระแสการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาในช่วงนั้นๆ

กีฬาเทนนิสเป็นกีฬาที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นจำนวนมากดูได้จากจำนวนนักกีฬาที่ลง ทำการแข่งขันเทนนิสที่จัดโดยหรืออยู่ภายใต้การดูแลของลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยใน พระบรมราชูปถัมภ์ ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีโดยประมาณ 300 ถึง 500 คน โดยคุณสมบัติจากผู้ที่ลง ทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันในรายการที่ทางลอนเทนนิสสมาคมฯ เป็นผู้รับรองตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ถึง พ.ศ. 2549 โดยทางลอนเทนนิสสมาคมฯ มีนโยบายในการส่งเสริมการเล่นและการแข่งขันกีฬา เทนนิสของประชาชนทั่วไปและของเยาวชนทุกระดับอย่างต่อเนื่อง ทั้งแผนการจัดสร้างสนามกีฬา ให้เพียงพอต่อความต้องการ การพัฒนาขีดความสามารถของผู้ฝึกสอนกีฬาเทนนิสให้เป็นมาตรฐานสากลเทียบเท่าผู้ฝึกสอนต่างชาติ และการสนับสนุนและพัฒนาระดับความสามารถให้ผู้ตัดสินกีฬา เทนนิสไทยสู่ระดับโลก (ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ : 2544)

ในปีพ.ศ. 2549 ประเทศไทยมีนักกีฬาเทนนิสอาชีพที่ลงทำการแข่งขันระดับโลกจำนวน 72 คน สามารถแบ่งเป็นระดับเยาวชน และระดับอาชีพชายและระดับอาชีพหญิง ซึ่งเห็นได้ว่า เทนนิสระดับอาชีพของไทยมีการพัฒนาขึ้นและสามารถก้าวเข้าสู่ระดับอาชีพได้อย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะหาแรงจูงใจซึ่งส่งผลให้นักกีฬา เทนนิสสมัครเล่นของไทยที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าแรงจูงใจ ดังกล่าวน่าจะเป็นในเรื่องของความรัก ความสนใจ ความถนัด เกียรติยศรวมถึงรายได้ ผลตอบแทน การสร้างชื่อเสียง และการได้รับความเชื่อถือทางสังคม ผู้วิจัยเชื่อว่าถ้าสามารถสร้างแรงจูงใจ ดังกล่าวได้จะสามารถพัฒนาและเพิ่มจำนวนของนักกีฬาเทนนิสอาชีพของไทยในอนาคตได้อย่าง แน่นนอน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและเพิ่มจำนวนของนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพของไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นของประเทศไทยที่ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันในรายการแข่งขันที่ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย รับรองในปี พ.ศ. 2550 จำนวนโดยประมาณ 6,000 คน (จากการคาดการณ์โดยดูจากสถิติผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันแต่ละรายการที่ทางลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยพระบรมราชูปถัมภ์เป็นผู้รับรองในปี พ.ศ.2549) โดยทำการคัดเลือกแต่ผู้ที่สนใจจะลงทำการแข่งขันเทนนิสอาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการที่ผู้วิจัยทำการสำรวจประชากรโดยการสอบถามจากนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน มีผู้สนใจในการเล่นเทนนิสระดับอาชีพ จำนวน 1 คน ผู้วิจัยได้เทียบสัดส่วนจากจำนวนนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นโดยประมาณ 6,000 คน (จากการคาดการณ์โดยดูจากสถิติผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันแต่ละรายการที่ทางลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับรองในปี พ.ศ. 2549) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แต่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจำนวน 160 คน มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposively Selected)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1.1. เพศ

- เพศชาย
- เพศหญิง

1.2. ประสบการณ์ในการแข่งขันเทนนิส แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ

- ประสบการณ์ในการแข่งขันเทนนิส 1-3 ปี
- ประสบการณ์ในการแข่งขันเทนนิส ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขัน

เทนนิสระดับอาชีพ 4 ด้านคือ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต

นิยามศัพท์เฉพาะ

กีฬาอาชีพ หมายถึง กีฬาที่เล่นเป็นอาชีพเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมแพร่หลายทั้งผู้ชมและผู้เล่น นักกีฬามีความสามารถสูง มีการจัดระบบการแข่งขันที่เป็นมาตรฐาน มีพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ และผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับเงินตอบแทนเป็นรายได้หลักในการประกอบอาชีพ

นักกีฬาอาชีพ หมายถึง บุคคลที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬาอาชีพ โดยปฏิบัติตามกฎระเบียบภายใต้องค์กรกีฬานั้นๆและเล่นกีฬาเพื่อมีรายได้เป็นค่าครองชีพและต้องเสียภาษี จากรายได้

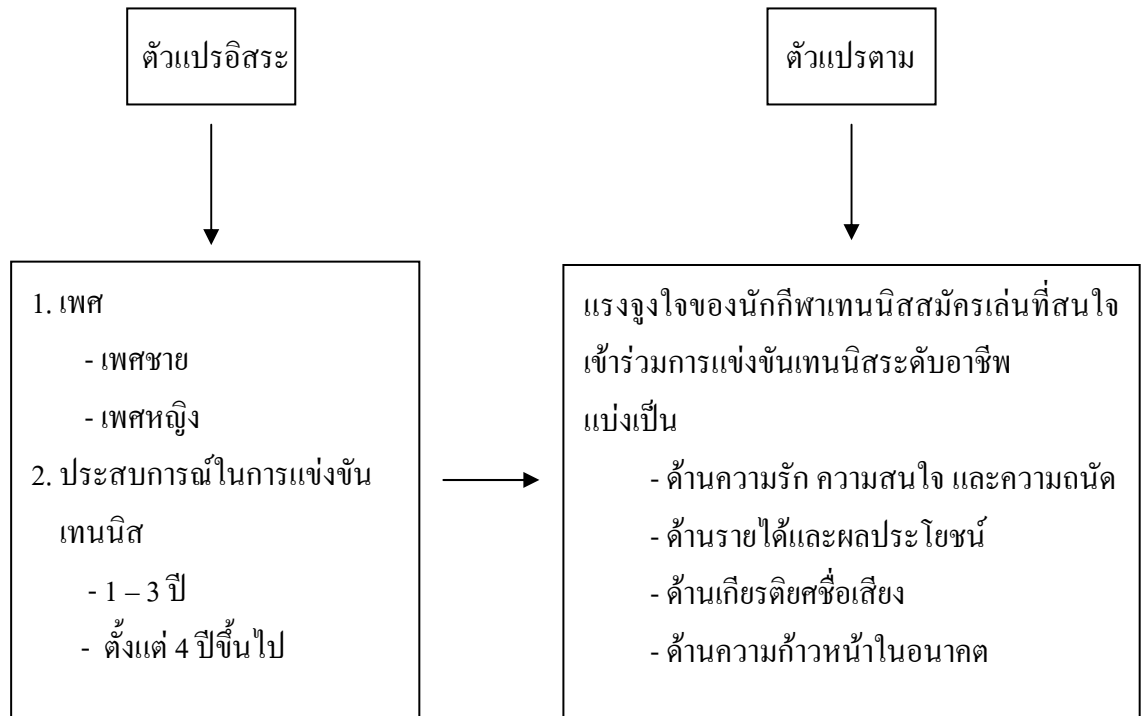
นักกีฬาเทนนิสอาชีพ หมายถึง นักกีฬาเทนนิสที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬาอาชีพตามพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ โดยปฏิบัติตามได้กฎระเบียบและการดูแลของลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และมีรายได้จากการแข่งขันเทนนิสเป็นค่าครองชีพ และเสียภาษีจากรายได้

นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น หมายถึง นักกีฬาเทนนิสที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเทนนิสที่มีเงินรายได้จากเงินรางวัลในการแข่งขันไม่เกินกว่า 100,000 เหรียญสหรัฐ ในแต่ละรอบปีการแข่งขันเทนนิสอาชีพของ Association of Tennis professional (ATP) ภายในสองปีก่อนหน้าปีที่มีการแข่งขันกีฬา

แรงจูงใจ หมายถึง ภาวะใดๆก็ตามที่เป็นสิ่งเร้า หรือกระตุ้นให้นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจและอยากเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี พ.ศ. 2550

การแข่งขันเทนนิสอาชีพ หมายถึง การจัดการแข่งขันที่มีนักกีฬาเทนนิสอาชีพเข้าร่วมการแข่งขัน

กรอบความคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยโดยผู้วิจัยนำเสนอสาระสำคัญตามลำดับดังนี้

1. ประวัติกีฬาเทนนิส
2. เทนนิสอาชีพ
3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจ
4. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
5. รูปแบบของแรงจูงใจ
6. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
7. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
8. แรงจูงใจในการฝึกซ้อมกีฬา
9. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
10. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - งานวิจัยในต่างประเทศ
 - งานวิจัยในประเทศ

ประวัติกีฬาเทนนิส

มีหลักฐานพบว่า ประมาณศตวรรษที่ 13 ประเทศฝรั่งเศสมีการเล่นเกมสซึ่งเป็นต้นกำเนิดของกีฬาเทนนิสเรียกว่า Le Jeu Du Paume (เจอเดอปุม) หรือเป็นภาษาอังกฤษว่า The Game of the Palm (เกมสของฝ่ามือ) เป็นกีฬาของชนชั้นสูงที่เล่นในร่มโดยใช้ฝ่ามือตีลูกบอลทรงกลม หลังจากนั้นจึงมีการใช้แร็กเก็ตแทนฝ่ามือ

ในตอนต้นศตวรรษที่ 17 มีการสร้างคอร์ทนันทิยในกรุงปารีสและกีฬานี้เป็นที่นิยมมากจนกระทั่งนำไปสู่การพนัน ทำให้กีฬานี้ถูกห้ามเล่นในที่สาธารณะแต่อนุญาตให้เล่นได้ในกลุ่มสังคมชั้นสูง

ตอนปลายศตวรรษที่ 16 Le Jeu Du Paume ถูกนำเข้าไปในประเทศอังกฤษ จึงนับได้ว่าประเทศอังกฤษมีส่วนในการพัฒนากีฬานี้

ในปี ค.ศ. 1327 - 1377 กษัตริย์เอ็ดเวิร์ดที่ 3 ได้สร้างคอร์ทขึ้นภายในพระราชวังวินเซอร์ และในปี ค.ศ. 1414 เจ้าชาย Dauphin แห่งฝรั่งเศส ได้ถวายของขวัญแก่พระเจ้าเฮนรีที่ 5 เป็นลูกบอลสำหรับใช้เล่นเกมนี้ หลักฐานการถวายของขวัญครั้งนี้ ปรากฏอยู่ในบทละครของเชกสเปียร์เรื่อง พระเจ้าเฮนรีที่ 5 (Henry V) ในภาค (Act) ที่ 1, ฉาก (Scene) ที่ 2, บรรทัดที่ 261-262 ดังนี้

When we have match'd our rackets to these balls,

We will in France (by God's grace) play a set

หลังจากการปฏิบัติในประเทศฝรั่งเศส Le Jeu Du Paume ก็สูญหายไปพร้อมกับกลุ่มชนชั้นสูง แต่ในประเทศอังกฤษยังคงมีการเล่นกีฬานี้อยู่ จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1874 นายพันตรีวอลเตอร์ คล็อพตัน วิงฟิลด์ (Major Walter Clopton Wingfield) ได้ดัดแปลงการเล่นมาจากกีฬาเทนนิสซึ่งแต่เดิมเล่นกันในร่มมาเล่นกลางแจ้ง และเรียกชื่อว่า Sphairistike แปลว่า Play ในภาษากรีก

อุปกรณ์การเล่นต่างๆ ได้จดทะเบียนลิขสิทธิ์ไว้ตามกฎหมาย ซึ่งประกอบด้วย เสา ตาข่าย ลูกบอล ไม้แร็กเกตและกติกาการเล่น สนามเทนนิสของเขามีลักษณะตรงกลางแคบแต่ทางด้านท้ายสนามผายออก คล้ายนาฬิกาทราย สำหรับตาข่ายที่ใช้กั้นตรงกลางสูง 7 ฟุตเหมือนตาข่ายเบดมินตัน

ในระยะต่อมากีฬาเทนนิสเป็นที่นิยมและเล่นกันทั่วทั้งประเทศอังกฤษ แต่ละแห่งก็ตั้งกฎเกณฑ์และกติกาของตนเองขึ้น ตาข่ายที่กั้นกลางสนามก็เลื่อนจากที่สูงมาตั้งบนพื้น ในปี ค.ศ. 1875 สโมสรแมรีลีบอน คริกเกต (The Marylebone Cricket Club) ซึ่งเป็นสโมสรที่สำคัญในการดูแลมาตรฐานของเกมสกีฬาต่างๆ และได้รับการสนับสนุนจากสโมสรโอลิงแลนด์โครเกทท์ (The All England Croquet Club, ก่อตั้งเมื่อปี 1868 อยู่ชานเมืองของกรุงลอนดอนที่มีชื่อว่า Wimbledon) ได้พยายามเข้ามามีบทบาทในการควบคุมมาตรฐานของกีฬานี้ และได้ตั้งกติกาเทนนิสขึ้นมาใหม่ ซึ่งแตกต่างไปจากของพันตรีวิงฟิลด์ ทำให้คนอังกฤษหันมาเล่นเทนนิสกันมากขึ้น มีการสร้างสนามเทนนิสขึ้นทั่ว ๆ ไป และในปี ค.ศ. 1877 ได้มีการจัดการแข่งขันเทนนิสชิงชนะเลิศแห่งชาติขึ้นเป็นครั้งแรก

ปัจจุบันสิ่งที่เด่นของพันตรีวิงฟิลด์ที่เหลืออยู่ให้เห็นได้แก่ อุปกรณ์การเล่นที่เป็นตาข่าย กับชื่อคำว่า "เทนนิส" เท่านั้น นอกจากนั้นได้ถูกเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมทั้งสิ้นรวมทั้งคอร์ท กติกาการเล่นและวิธีนับคะแนน พันตรีวิงฟิลด์จึงเปรียบเสมือนบิดาแห่งวงการเทนนิสโลก รูปปั้นของ พันตรีวิงฟิลด์ ตั้งอยู่ที่ลอนเทนนิสสมาคมแห่งอังกฤษ

จากหลักฐานที่บันทึกส่วนใหญ่ พบว่า แมรี เอาเทอร์บริดจ์ (Mary Outerbridge) ได้ไปพบกีฬาเทนนิสที่เบอร์มิวดา (Bermuda) และในปี 1874 ได้นำอุปกรณ์และวิธีการเล่นกีฬานี้มาเผยแพร่

ในประเทศอเมริกา โดยเล่นกันที่ The Staten Island Cricket and Baseball Club รัฐนิวยอร์ก แต่นักประวัติศาสตร์ชาวอังกฤษ Tom Todd ได้บันทึกไว้ว่าเป็น Dr. James Dwight เป็นผู้นำกีฬาเทนนิสเข้ามายังประเทศอเมริกาในตอนต้นของปีเดียวกัน ที่จริงแล้วก็ไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าใครเป็นคนแรก อย่างไรก็ตาม Mary Outerbridge เป็นคนที่พยายามผลักดันกีฬาเทนนิสในรัฐนิวยอร์ก ส่วน Dr. James Dwight แพทย์หนุ่มจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard Medical School) เป็นผู้ที่บทบาทสำคัญต่อวงการเทนนิสของอเมริกาและได้ชื่อว่าเป็น บิดาแห่งกีฬาเทนนิสอเมริกา (Father of Tennis U.S.) Dwight ไม่ได้ทำงานเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนมา แต่กลับทุ่มเทเวลาให้กับเทนนิส โดยเป็นผู้ฝึกสอนแชมป์ชายเดี่ยวคนแรกของอเมริกา Dick Sears และเล่นคู่กับ Sears จนได้ตำแหน่งชนะเลิศประเภทชายคู่ในรายการ U.S. Open

กีฬาเทนนิสได้ถูกบรรจุอยู่ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกตั้งแต่ครั้งแรกที่กรุงเอเธนส์ (ปี 1896) เรื่อยมาจนถึงการแข่งขันโอลิมปิกที่กรุงปารีสในปี 1924 หลังจากนั้นก็ได้ถูกยกเลิกไป และได้ถูกบรรจุอยู่ในกีฬาโอลิมปิกอีกในปี 1988 ที่กรุงโซล ประเทศเกาหลี

ปี 1900 เกมสกีการเล่นเทนนิสได้พัฒนาขึ้นมาก Renshaws เป็นผู้เริ่มการขึ้นเล่นหน้าเน็ต, Lawford ใช้ลูกท็อปสปิน (Topspin), Dwight Davis ผู้คิดวิธีการเสิร์ฟแบบอเมริกันทวิส (American Twist) ได้ให้ถ้วยรางวัลสำหรับการแข่งขันประเภททีมระหว่างอังกฤษกับอเมริกา ซึ่งต่อมาได้เปิดโอกาสให้ประเทศอื่นเข้าร่วมการแข่งขันและเป็นรายการแข่งขันประเภททีมชายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เรียกว่า การแข่งขันเดวิสคัพ (Davis Cup)

ปี 1913 ได้มีการจัดตั้งสหพันธ์เทนนิสนานาชาติ (ในสมัยนั้นเรียกว่า International Lawn Tennis Federation - ILTF, ปัจจุบันคือ International Tennis Federation - ITF) เพื่อวางกฎระเบียบกติกาต่างๆ ให้เป็นสากลและประสานงานระหว่างประเทศสมาชิก

ช่วงปี 1919-1945 ถือเป็นช่วงทองของกีฬาต่างๆ มีนักกีฬาระดับซูเปอร์สตาร์กำเนิดขึ้นมากมาย เช่น เบสบอล - Babe Ruth; มวย - Jack Dempsey; กอล์ฟ - Bobby Jones; ม้าแข่ง - Man o' War; เทนนิส - Bill Tilden, Suzanne Lenglen, Helen Wills Moody

ปี 1946-1967 สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ยังมีการแบ่งแยกระหว่างนักเทนนิสสมัครเล่น (Amateurs) และนักเทนนิสอาชีพ (Pros) รายการแข่งขันที่สำคัญต่างๆ ยังไม่อนุญาตให้นักเทนนิสอาชีพเข้าแข่ง เช่น Australian, French, Wimbledon, U.S Open รวมทั้ง Davis Cup นักเทนนิสที่มีชื่อเสียงในยุคนี้ได้แก่ Jack Kramer, Pancho Segura, Pancho Gonzalez, Althea Gibson, Maureen Connolly, Rod Lever, Ken Rosewall & Lew Hoad, Neale Fraser, John Newcombe, Billie Jean King

ปี 1968 - 1996 เป็นยุคที่เรียกว่า Open Era รายการแข่งขันที่สำคัญหลายรายการมีเงินรางวัล และเปิดให้ทั้งนักเทนนิสสมัครเล่นและนักเทนนิสอาชีพเข้าแข่งร่วมกัน กีฬาเทนนิสกลายเป็นธุรกิจ กีฬาที่ทำเงินมหาศาล มีการก่อตั้ง WCT (World Championship Tennis) และ ATP (Association of Tennis Pros) ในปี 1967 และ 1972 ตามลำดับ

กีฬาเทนนิสในประเทศไทย

ไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าใครเป็นผู้นำกีฬาเทนนิสเข้ามาสู่ประเทศไทยและในสมัยใด แต่สันนิษฐานว่าคงจะเริ่มเล่นในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยชาวอังกฤษและอเมริกันที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย แต่ในขณะนั้นคนไทยยังไม่สนใจการเล่นเทนนิสมากนัก คงเล่นกันในหมู่คนต่างชาติ จนกระทั่งในราวปี พ.ศ. 2460 ประชาชนให้ความสนใจกันมากขึ้น จึงมีการตั้งสโมสรเทนนิสขึ้นอย่างเป็นทางการแห่งแรกที่พระราชอุทยานสราญรมย์ มีสมาชิกครั้งแรกเพียง 10 คน ต่อมาเปลี่ยนสถานที่ไปเล่นที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ แต่ก็ล้มเลิกไปในที่สุด และมีเอกชนตั้งสโมสรลอนเทนนิสขึ้นหลายแห่ง เช่น บริษัทบอร์เนียว บริษัท บอมเบย์เบอร์มา ที่บ้านมิตเตอร์คอลลิน ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศสำหรับในหมู่คนไทยเช่นที่กระทรวงเกษตร สโมสรโรงเรียนนายเรือ

ในปี พ.ศ. 2469 กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ ได้ทรงจัดตั้งลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย ขึ้นโดยได้รับความร่วมมือจากสโมสรเทนนิส 12 สโมสรคือ ราชกรีฑาสโมสร สโมสรรถไฟ สโมสรกีฬาอังกฤษ สโมสรกีฬาสามัคยาจารย์ สโมสรนครสวรรค์ สโมสรสีลม สโมสรลำปาง สโมสรนเรศวร สโมสรเชียงใหม่ยิมคานา สโมสรสงขลา สโมสรกลาโหมและสโมสรภูเก็ต ได้ส่งผู้แทนเข้าประชุมกันเป็นครั้งแรกที่วังกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ ในที่ประชุมก็ได้ลงมติเอกฉันท์ให้ตั้ง "ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย" และได้ทรงดำรงตำแหน่งนายกของลอนเทนนิสสมาคมเป็นคนแรกพร้อมทั้งได้ออกกฎข้อบังคับของสมาคมฯ ขึ้นใช้เป็นมาตรฐานทั่วไป ซึ่งได้ใช้เป็นบรรทัดฐานมาจนถึงปัจจุบันนี้คณะกรรมการชุดแรกของลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยคือ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ทรงเป็นนายกสมาคมฯ นายอาร์ดี. เครก เป็นเลขานุการกิตติมศักดิ์ พระยาสุพรรณสมบัติเป็นเหรียญกิตติมศักดิ์ ส่วนสโมสรที่อยู่ในเครือที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการคือ

- ราชกรีฑาสโมสร
- สโมสรกีฬาสามัคยาจารย์
- สโมสรกีฬาอังกฤษ
- สโมสรสีลม
- สโมสรกลาโหม

พระวรวงศ์เธอกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ ได้ทรงมีส่วนสำคัญในการสร้างลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย และได้ทรงดำรงตำแหน่งนายกสมาคม ตั้งแต่ พ.ศ. 2470 ถึง พ.ศ. 2482 เป็นเวลาถึง 12 ปี ต่อมาในปี พ.ศ. 2482 พลเอกหลวงพรหมโยธี ได้รับเลือกเป็นนายกสมาคม ในวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2484 พ.ต.ท.ขุนศรีวรกร ได้รับเลือกเป็นนายกสมาคม และในปี พ.ศ. 2490 หม่อมเจ้าวิมาวาทิตย์ รพีพัฒน์ ทรงเป็นนายกสมาคม ในปลายปี พ.ศ. 2470 ทางลอนเทนนิสสมาคม ได้จัดการแข่งขันลอนเทนนิสเพื่อความชนะเลิศแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก

(<http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~jthara/index.html>)

กีฬาเทนนิสเป็นกีฬาที่ถือกำเนิดมาเป็นเวลานาน และได้รับการพัฒนารูปแบบการเล่นอย่างต่อเนื่องให้เข้ากับยุคสมัย เพื่อให้มีรูปแบบการเล่นที่สนุกมากขึ้น ซึ่งการเข้ามาของกีฬาเทนนิสในประเทศไทยมีความไม่แน่ชัด แต่หลังจากปีพ.ศ. 2469 ที่มีการจัดตั้งลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยขึ้น กีฬาเทนนิสก็ได้รับความนิยมในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องและถือเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน

เทนนิสอาชีพ

เทนนิสอาชีพตามหลักฐานที่ปรากฏน่าจะถือกำเนิดในช่วงปี ค.ศ. 1900 ในประเทศอเมริกา พร้อมกับรายการแข่งขันเดวิสคัพ (Davis Cup) และได้แพร่หลายไปสู่ประเทศต่าง ๆ อย่างอังกฤษ ฝรั่งเศส

รายการเทนนิสอาชีพที่เป็นรายการใหญ่แห่งปี คือ Australian, French, Wimbledon, U.S Open และ Davis Cup

ประเทศไทยมีนักเทนนิสที่ติดอันดับโลก ทั้งประเภทเยาวชนและทั่วไป (ชาย-หญิง) ประมาณ 72 คน ดังนี้

- ระดับเยาวชนนานาชาติหญิง (ITF Junior Ranking)	จำนวน 24 คน
- ระดับเยาวชนนานาชาติชาย (ITF Junior Ranking)	จำนวน 16 คน
- ระดับอาชีพชายเดี่ยว (ATP Ranking Single)	จำนวน 5 คน
- ระดับอาชีพชายคู่ (ATP Ranking Double)	จำนวน 7 คน
- ระดับอาชีพหญิงเดี่ยว (ATP Ranking Single)	จำนวน 11 คน
- ระดับอาชีพหญิงคู่ (ATP Ranking Double)	จำนวน 9 คน

และมีนักกีฬาเทนนิสในระดับเยาวชนได้พัฒนาทักษะ และการแข่งขันเพื่อพัฒนาฝีมือ ประมาณ 1,300 คน

ปัจจุบันรายการแข่งขันเทนนิสในประเทศไทยที่ทางลอนเทนนิสสมาคมยอมรับมีประมาณ 80 รายการต่อปี ซึ่งเป็นรายการแข่งขันทั้งเทนนิสสมัครเล่น และเทนนิสอาชีพ

ตัวอย่างรายการแข่งขันเทนนิสอาชีพ

รายการ SAT Tennis Circuit 2006

ข้อ 1. ชื่อการแข่งขัน

การแข่งขันนี้ เรียกว่า การแข่งขันเทนนิสอาชีพ “SAT Tennis Circuit 2006”

รวม 4 รายการ เงินรางวัลรายการละ 200,000 บาท

ข้อ 2. คุณสมบัติผู้แข่งขัน

- ไม่จำกัดสัญชาติและภูมิลำเนา
- อายุไม่ต่ำกว่า 14 ปี บริบูรณ์ นับถึงวันวันแรกที่มีการแข่งขัน รอบคัดเลือก
- ไม่เข้าร่วมการแข่งขันรายการอื่น ในกำหนดเวลาเดียวกับการแข่งขันนี้
- ไม่อยู่ในระหว่างการถูกทำโทษห้ามเข้าร่วมการแข่งขัน จาก ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และหรือ การกีฬาแห่งประเทศไทย
- ไม่อยู่ในระหว่างการถูกทำโทษห้ามเข้าร่วมการแข่งขัน จาก สโมสรเรือสมาชิก ลอนเทนนิสสมาคมฯ และหรือองค์กรอื่น ซึ่งคณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ พิจารณาเห็นสมควร

ข้อ 3. ประเภทการแข่งขัน

- ประเภทชายเดี่ยว
- ประเภทชายคู่
- ประเภทหญิงเดี่ยว
- ประเภทหญิงคู่

ข้อ 4. การแข่งขันรอบก่อนรอบคัดเลือก (Pre-Qualifying)

หากมีจำนวนผู้สมัครเข้าร่วมการแข่งขันเกินกว่าที่กำหนดในข้อ 6 ให้ผู้อำนวยการแข่งขันพิจารณาว่าจะจัดให้มีการแข่งขันรอบก่อนรอบคัดเลือกหรือไม่ โดยคำนึงถึงระยะเวลาการแข่งขัน และผลการพิจารณาของผู้จัดการแข่งขันให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ 5. ผู้แข่งขันน้อยกว่าที่กำหนด

หากมีจำนวนผู้สมัครเข้าร่วมการแข่งขันน้อยกว่าที่กำหนดในข้อ 6 ให้ผู้อำนวยการแข่งขันพิจารณาว่าจะจัดการแข่งขันประเภทนั้นหรือไม่ และหรือจะดำเนินการแข่งขันในระบบใดที่เหมาะสมกับจำนวนผู้แข่ง

ข้อ 6. จำนวนผู้แข่งขัน เมนดรอว์ (Main Draw) และ รอบคัดเลือก (Qualifying)

ประเภทชายเดี่ยว ประเภทชายคู่ ประเภทหญิงเดี่ยว ประเภทหญิงคู่

เมนดรอว์	32 คน	16 คู่	16 คน	8 คู่
ตามอันดับมือ	20 คน	10 คู่	10 คน	5 คู่
สิทธิพิเศษ	4 คน	2 คู่	2 คน	1 คู่
จากรอบคัดเลือก	8 คน	4 คู่	4 คน	2 คู่
รอบคัดเลือก	32 คน	16 คู่	16 คน	8 คู่
ตามอันดับมือ	28 คน	14 คู่	14 คน	7 คู่
สิทธิพิเศษ	4 คน	2 คู่	2 คน	1 คู่

ข้อ 7. อันดับมือ

- หมายถึงอันดับนักเทนนิส รับรองโดยคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนา กีฬา เทนนิสอาชีพ ฝ่ายพัฒนา กีฬาอาชีพ การกีฬาแห่งประเทศไทย และพิจารณาถึงอันดับนักเทนนิส โลกของ ATP และ WTA รวมทั้งอันดับนักเทนนิสเยาวชนโลก ITF

- การจัดอันดับมือผู้แข่งขัน ให้คณะกรรมการจัดการแข่งขัน จัดอันดับมือโดย พิจารณาจากอันดับนักเทนนิสตามระเบียบ

- กรณีผู้ไม่มีอันดับดังกล่าว หรือเกิดข้อขัดแย้งในเรื่องข้อเท็จจริง ด้วยสถิติข้อมูล การแข่งขันต่างๆ ให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันพิจารณาจัดอันดับมือจากข้อมูลสถิติผลการ แข่งขันต่างๆ

- การจัดอันดับมือผู้เข้าร่วมการแข่งขันของคณะกรรมการจัดการแข่งขันให้ถือเป็น ที่สุด

- ประกาศผลการจัดอันดับมือผู้สมัครแข่งขันตามกำหนดในระเบียบข้อ 10.6

- ประกาศผลการจัดอันดับมือผู้สมัครแข่งขันตามกำหนดในระเบียบข้อ 10.6

ข้อ 8. สิทธิพิเศษ (Wild Cards)

- หมายถึงผู้ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ให้เข้าร่วมการ แข่งขันโดยไม่ต้องผ่านกระบวนการสมัครเข้าร่วมการแข่งขัน และหรือกระบวนการแข่งขันรอบ คัดเลือก และหรือกระบวนการแข่งขันรอบก่อนรอบคัดเลือก

- ผู้ได้รับสิทธิพิเศษ ต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามระเบียบฯ ข้อ 2- ผู้ได้รับสิทธิพิเศษ ต้องไม่ใช่ผู้แพ้จากการแข่งขันรอบคัดเลือกและหรือรอบก่อนรอบคัดเลือก ของการแข่งขันเซอร์กิต นั้น ๆ

- ผลการพิจารณาคัดเลือกผู้ได้รับสิทธิพิเศษของคณะกรรมการจัดการแข่งขันให้ ถือเป็นที่สุด และห้ามเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับสิทธิพิเศษนี้ หลังจากเริ่มจัดสายแข่งขันแล้ว

ข้อ 9. ลัคกี้โลสเซอร์ (Lucky Losers)

- หมายถึงผู้แพ้ในการแข่งขันรอบคัดเลือกสุดท้าย ซึ่งมีอันดับดีที่สุด และได้สิทธิเข้าร่วมการแข่งขันใน เมนดรอว์ กรณีที่ผู้ได้สิทธิในเมนดรอว์ถอนตัวจากการแข่งขันรอบแรกหรือในแมตช์แรกที่ผู้นั้นลงแข่งขัน

- ลัคกี้โลสเซอร์ จะต้องลงชื่อรายงานตัวตามเวลาที่กำหนด

- ลัคกี้โลสเซอร์ ไม่มีสิทธิได้รับรางวัลผู้ผ่านการแข่งขันรอบคัดเลือกและหรือรางวัลผู้แพ้ในรอบคัดเลือกสุดท้าย

- หากไม่มีผู้แพ้ในรอบคัดเลือกสุดท้าย ลงชื่อรายงานตัวตามเวลาที่กำหนดครบตามจำนวนผู้ถอนตัว อนุโลมให้ผู้แพ้ในรอบก่อนรอบคัดเลือกสุดท้าย เป็นลัคกี้โลสเซอร์ และให้เป็นไปตามระเบียบฯ

ข้อ 10. การสมัครเข้าร่วมการแข่งขัน

- เปิดรับสมัครก่อนเริ่มการแข่งขันวันแรก ไม่น้อยกว่า 30 วัน และปิดรับสมัครก่อนเริ่มการแข่งขัน วันแรก ไม่น้อยกว่า 7 วัน

- เปิดรับสมัครในวันทำการราชการ ระหว่างเวลา 09.00-17.00 น. ณ ฝ่ายพัฒนากีฬาอาชีพ การกีฬาแห่งประเทศไทย 268 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240 โทรศัพท์/โทรสาร 0 2319 1116 และ www.sat.or.th/sportprofessional

- ในกรณีสมัครด้วยเครื่องโทรสาร เป็นหน้าที่ของผู้สมัครต้องโทรศัพท์ติดต่อยืนยันการรับสมัคร ทางเครื่องโทรสารปลายทางจากผู้รับสมัคร เพราะผู้รับสมัครพันความรับผิดชอบ กรณีความบกพร่องที่เกิดจากเครื่องโทรสารทำงานไม่สมบูรณ์

- ค่าสมัครคนละ 400 บาท (แข่งได้ทั้งประเภทเดี่ยวและประเภทคู่)

- ชำระค่าสมัครในวัน และเวลารายงานตัวลงทะเบียนนักกีฬา

- กำหนดประกาศสถานภาพผู้สมัครแข่งขัน และประกาศกำหนดวันเวลารายงานตัวของนักกีฬา ก่อนเริ่มการแข่งขันวันแรกไม่น้อยกว่า 3 วัน ณ ฝ่ายพัฒนากีฬาอาชีพ การกีฬาแห่งประเทศไทย โทรศัพท์/ โทรสาร 0 2319 1116 และ www.sat.or.th/sportprofessional

ข้อ 11. กำหนดวัน และสถานที่แข่งขัน

- เซอร์กิต 1 วันที่ 21–28 มกราคม 2549 ณ สนามเทนนิสการกีฬาแห่งประเทศไทย

- เซอร์กิต 2 วันที่ 18–25 กุมภาพันธ์ 2549 ณ สนามเทนนิสการกีฬาแห่งประเทศไทย

- เซอร์กิต 3 วันที่ 1–8 เมษายน 2549 ณ สนามเทนนิสการกีฬาแห่งประเทศไทย

- เซอร์กิต 4 วันที่ 27 พฤษภาคม – 3 มิถุนายน 2549 ณ สนามเทนนิสการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อ 12. กำหนดวัน เวลา และ สถานที่แข่งขัน

- กำหนดแข่งขันให้เป็นไปตาม ข้อ 11 โดยไม่เริ่มการแข่งขัน แมตช์แรกก่อนเวลา 9.00น. จนกว่าจะเสร็จสิ้น ตามกำหนดการแข่งขันในวันนั้น ๆ และอาจมีการแข่งขันภายใต้แสงไฟ

- กำหนดเวลาแข่งขันแต่ละวัน จะประกาศให้ทราบ ณ กองอำนวยการแข่งขัน ซึ่งโดยปกติจะติดประกาศเวลาประมาณ 16.00 น. ของวันก่อนวันแข่งขัน

- แข่งขันที่แข่งขันให้เป็นไปตามข้อ 11 แต่อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องประกาศให้ทราบก่อนเริ่มการแข่งขันวันแรก ไม่น้อยกว่า 30 วัน

- หากมีเหตุสุดวิสัย ไม่สามารถดำเนินการแข่งขันตามรายการที่กำหนด คณะกรรมการจัดการแข่งขันมีสิทธิที่จะเปลี่ยนระบบการแข่งขัน เปลี่ยนวัน เวลาแข่งขัน และสถานที่แข่งขันได้ ตามความจำเป็นและความเหมาะสม โดยจะประกาศการเปลี่ยนแปลงให้ทราบ ณ กองอำนวยการจัดการแข่งขัน

ข้อ 13. ลูกเทนนิสที่ใช้ในการแข่งขัน

- ใช้ลูกเทนนิส Wilson Double Core แมตช์ละ 1 กระป๋อง (3 ลูก) และในการแข่งขันเมนดรอว์ให้เปลี่ยนลูกใหม่ เมื่อต้องแข่งขันเซตตัดสิน

- เฉพาะรอบรองชนะเลิศและรอบชิงชนะเลิศ ให้เปลี่ยนลูกใหม่เมื่อครบ 9 เกมแรก และเปลี่ยนใหม่อีกทุกครั้ง เมื่อแข่งขันครบทุก 11 เกม

ข้อ 14. การดำเนินการแข่งขัน

- ทุกประเภทแข่งขันแบบแพ้คัดออก ในระบบ 2 ใน 3 เซต และใช้ไทเบรกเมื่อ 6 เกมเท่ากันทุกเซต เว้นการแข่งขันรอบคัดเลือก และหรือรอบก่อนรอบคัดเลือก ผู้อำนวยการแข่งขันมีสิทธิพิจารณาในการใช้ระบบช็อตเซต และหรือใช้ระบบ “ซูเปอร์ไทเบรก” แทนเซตตัดสิน

- นักกีฬาที่ไม่สามารถพร้อมลงแข่งขัน หลังจากประกาศเรียกลงแข่งขัน 10 นาที จะถูกปรับเป็นฝ่ายแพ้ โดยสิทธิในการรับรางวัลของนักกีฬาผู้นั้น และบทลงโทษ ให้เป็นไปตามข้อ 17.5

- หากนักกีฬาซึ่งได้ทำการแข่งขันแล้ว จะต้องลงแข่งขันอีกในวันเดียวกันให้นักกีฬาผู้นั้นมีสิทธิพักได้ ภายหลังจบการแข่งขันแต่ละครั้ง ตามกำหนดเวลา ดังนี้

- หากแข่งขันน้อยกว่า 1 ชั่วโมง พักได้ 30 นาที

- หากแข่งขันมากกว่า 1 ชั่วโมง แต่ไม่เกิน 1 ชั่วโมง 30 นาที ให้พักได้ 1 ชั่วโมง

- หากแข่งขันมากกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาที ให้พักได้ 1 ชั่วโมง 30 นาที

ข้อ 15. กติกาและระเบียบ

- ใช้กติกาการแข่งขันของสหพันธ์เทนนิสนานาชาติ
- ใช้ระเบียบการแข่งขันเทนนิสของสหพันธ์เทนนิสนานาชาติ ว่าด้วยการแข่งขันเทนนิส ITF Men's Circuit และการแข่งขันเทนนิส ITF Women's Circuit
- ใช้ระเบียบลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ 1/2536 เรื่องการลงโทษนักเทนนิส
- ให้นำบทลงโทษกรณีช่วงเวลา การสอน และมารยาทของนักกีฬา ตามกติกาการแข่งขันของสหพันธ์เทนนิสนานาชาติ (ITF) ข้อ 30 และข้อ 31 มาบังคับใช้ และลงโทษ ดังนี้
 - ครั้งที่ 1 ตักเตือน
 - ครั้งที่ 2 ตัดแต้ม
 - ครั้งที่ 3 ตัดเกม
 - ครั้งต่อไป ตัดเกม และ หรือพิจารณาให้ออกจากการแข่งขัน
- นักกีฬาที่ถูกทำโทษให้ออกจากการแข่งขันตามระเบียบข้อ 15.4 สิทธิในการรับรางวัล และบทลงโทษ ให้เป็นไปตามระเบียบข้อ

ข้อ 16. การลงชื่อรายงานตัว

- นักกีฬาทุกคนต้องลงชื่อรายงานตัว ตามกำหนดที่ประกาศ ในระเบียบข้อ 10.6
- นักกีฬาทุกคนต้องชำระค่าสมัครในการลงชื่อรายงานตัว
- นักกีฬาทุกคนต้องรายงานตัวต่อคณะกรรมการฯ ก่อนถึงกำหนดเวลาแข่งขันของตนเอง ไม่น้อยกว่า 15 นาที
- นักกีฬาคนใดไม่ลงชื่อรายงานตัวและหรือไม่รายงานตัวตามกำหนดจะถูกปรับให้ออกจาก การแข่งขัน และสิทธิในการรับรางวัล และบทลงโทษ

ข้อ 17. การถอนตัว

- ต้องทำหนังสือถอนตัวพร้อมแสดงเหตุผล ส่งถึงผู้อำนวยการแข่งขัน
- หากถอนตัวหลังวันประกาศ สถานภาพ และกำหนดรายงานตัวผู้แข่งขัน ตามข้อ 10.6 อนุญาตให้ถอนตัวได้ด้วยเหตุผลอาการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยของนักกีฬาเท่านั้น และต้องแสดงใบรับรองแพทย์ต่อผู้อำนวยการแข่งขันโดยเร็วที่สุด
- หากถอนตัวหลังการจัดสายแข่งขันแล้ว นักกีฬาผู้นั้นไม่มีสิทธิรับรางวัลใด ๆ ในการแข่งขัน
- หากถอนตัวเมื่อเริ่มการแข่งขันแล้ว นักกีฬาผู้นั้นไม่มีสิทธิรับรางวัลใด ๆ ในรอบที่นักกีฬาผู้นั้นถอนตัว แต่ให้รับรางวัลในรอบก่อนหน้านั้นแทน

- นักกีฬาที่ถอนตัวโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร โดยการพิจารณาของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน จะถูกคณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ พิจารณาโทษตัดคะแนนสะสมในการจัดอันดับและหรือห้ามเข้าร่วมการแข่งขันซึ่งคณะกรรมการกีฬาทennisอาชีพ และหรือการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นผู้จัดหรือรับรองการแข่งขัน ตามแต่กรณี

ข้อ 18. การจัดสายแข่งขันและการวางมือ (Seeds)

- การจัดสายแข่งขันให้ใช้วิธีวางมือ และการจับฉลาก โดยการจัดวางอันดับมือในสายแข่งขัน ให้เป็นไปตามใช้ระเบียบการแข่งขันเทนนิสของสหพันธ์เทนนิสนานาชาติ ว่าด้วยการแข่งขันเทนนิส ITF Men's Circuit และการแข่งขันเทนนิส ITF Women's Circuit

- การจัดอันดับมือนักกีฬา ให้ใช้ผลการจัดอันดับครั้งล่าสุด โดยคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ตามระเบียบข้อ 8 และผลการจัดอันดับมือในการจัดสายแข่งขันของคณะกรรมการจัดการแข่งขันให้ถือเป็นที่สุด

- กำหนดวัน และเวลา จัดสายแข่งขัน ให้เป็นไปตามประกาศกำหนดวันและเวลาตามระเบียบ

- จัดสายแข่งขัน ณ กองอำนวยการจัดการแข่งขัน สนามแข่งขัน โดยผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้ตัดสินชี้ขาด ทั้งนี้จะต้องกระทำโดยเปิดเผย

- หากผู้ได้รับการวางมือในการจัดสายแข่งขัน 4 อันดับแรก ถอนตัวจากการแข่งขันก่อนการแข่งขันประเภทนั้น ๆ จะเริ่มขึ้น ให้เลื่อนอันดับการวางมือใหม่ และจัดสายแข่งขันเฉพาะตำแหน่งการวางมือ ในสายแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงไปเท่านั้น โดยนำผู้ไม่ได้รับการวางมือที่อันดับดีที่สุดขึ้นเป็นมือวางอันดับสุดท้ายแทน และนำผู้เล่นที่ได้สิทธิลงแทนผู้ถอนตัว ไปอยู่ในตำแหน่งแทนที่ผู้ที่ขึ้นมาเป็นอันดับมือวาง

- หากผู้ได้รับการวางมืออันดับ 5-8 ถอนตัวจากการแข่งขัน ก่อนการแข่งขันประเภทนั้น ๆ จะเริ่มขึ้นให้นำผู้ไม่ได้รับการวางมือที่อันดับดีที่สุดขึ้นมาอยู่ในตำแหน่งที่ผู้ได้รับการวางมือ ถอนตัว และนำผู้เล่นที่ได้สิทธิลงแทนผู้ถอนตัวไปอยู่ในตำแหน่งแทนที่ผู้ที่ขึ้นมาเป็นอันดับมือวางการจัดสายแข่งขันและการจัดวางอันดับมือ โดยผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้ตัดสินชี้ขาดให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ 19. มารยาท และการแต่งกาย

- นักกีฬา, ผู้ฝึกสอน และผู้ปกครอง ต้องประพฤติตนให้สมกับการเป็นนักกีฬาที่ดี พึงแสดงมารยาทที่ดีต่อกัน ปฏิบัติตามกติกา ระเบียบ และข้อบังคับการแข่งขันทุกประการ หากมีการประพฤติตนไม่เหมาะสม จะได้รับการพิจารณาโทษตามแต่กรณี

- นักกีฬาที่ลงแข่งขัน ต้องแต่งกายด้วยชุดกีฬาเทนนิสที่สุภาพ และสวมเสื้อคอปก

(ในกรณีนี้เว้นเสียแต่แบบไม่มีคอปกที่ออกแบบเป็นชุดแข่งขันเทนนิส และได้รับการอนุญาตจาก
ผู้อำนวยการแข่งขัน และหรือผู้ตัดสินชี้ขาดเท่านั้น)

- หากมีการติดเครื่องหมายโฆษณาบนเครื่องแต่งกายนักกีฬาที่ลงแข่งขัน ตลอดจน
อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำลงสนามแข่งขัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสหพันธ์เทนนิสนานาชาติ (ITF)
ซึ่งรวมถึงหมวก, อุปกรณ์รัศมีด้วย ความในข้อนี้ ไม่นับรวมถึงสัญลักษณ์การแข่งขัน ซึ่งมี
ขนาดไม่เกิน 3 ตารางนิ้ว

- นักกีฬาที่ไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบการแต่งกายนี้ จะไม่ได้รับอนุญาตให้ลง
แข่งขัน จนกว่าจะปฏิบัติตามระเบียบ และระยะเวลาการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้
เป็นไปตามระเบียบ

- ให้ใช้บทลงโทษตามระเบียบข้อ 17.4 และ 17.5 มาใช้กับนักกีฬาที่ละเมิดระเบียบ
ข้อนี้

ข้อ 20. ผู้อำนวยการแข่งขัน และผู้ตัดสินชี้ขาด

- ในขณะที่แข่งขัน นักกีฬามีสิทธิร้องขอผู้อำนวยการแข่งขัน และหรือผู้ตัดสินชี้ขาด
เมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับกติกาการแข่งขัน หรือร้องขอให้พิจารณาผู้ตัดสินและผู้กำกับเส้น ตลอดจน
เจ้าหน้าที่เทคนิคสนาม แข่งขัน

- ผู้อำนวยการแข่งขัน และหรือผู้ตัดสินชี้ขาด ไม่มีอำนาจกลับคำตัดสินของ
ผู้ตัดสินในกรณีข้อเท็จจริง (ลูกดี-ลูกออก-การเสิร์ฟดี-การเสิร์ฟเสีย เป็นต้น)

- ผลการพิจารณาของผู้อำนวยการแข่งขัน และหรือคำตัดสินของผู้ตัดสินชี้ขาด
ให้ถือเป็นที่สุด

- นักกีฬาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามผลการพิจารณาหรือคำตัดสินตาม ข้อ 20.3 ให้ถือว่า
ละเมิดระเบียบ

ข้อ 21. รางวัลและการรับรางวัล

- ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน จะได้รับเงินรางวัลตามระเบียบข้อ 22

- ผู้ชนะเลิศและรองชนะเลิศทุกประเภท จะได้รับถ้วยหรือโล่รางวัล

- ผู้ที่ได้รับถ้วยหรือโล่รางวัล จะต้องเข้ารับรางวัลด้วยตนเอง ในพิธีมอบรางวัล

- หากผู้ได้รับถ้วยหรือโล่รางวัล ไม่เข้าร่วมพิธีรับรางวัลด้วยตนเอง โดยไม่มีสาเหตุ

สุควิสัย ซึ่งอยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน จะถูกพิจารณาโทษตามแต่กรณี

ข้อ 22. เงินรางวัลรวม 200,000 บาท

แยกออกเป็นรางวัลในประเภทต่าง ๆ ดังนี้

22.1 ประเภทชายเดี่ยว

ชนะเลิศ	= 16,000 บาท
รองชนะเลิศ	= 9,000 บาท
เข้ารอบรองชนะเลิศ 2 คน คนละ 5,000 บาท	= 10,000 บาท
เข้ารอบก่อนรองชนะเลิศ 4 คน คนละ 2,500 บาท	= 10,000 บาท
รอบสอง 8 คน คนละ 1,500 บาท	= 12,000 บาท
รอบแรก 16 คน คนละ 950 บาท	= 15,200 บาท
รางวัลพิเศษผู้ผ่านรอบคัดเลือก 8 คน คนละ 400 บาท	= 3,200 บาท
ผู้แพ้ในรอบคัดเลือกสุดท้าย 8 คน คนละ 600 บาท	= 4,800 บาท
ผู้แพ้ในรอบคัดเลือกก่อนรอบสุดท้าย 16 คน คนละ 300 บาท	= 4,800 บาท
รวม	= 85,000 บาท

22.2 ประเภทชายคู่

ชนะเลิศ คู่ละ	= 12,000 บาท
รองชนะเลิศ คู่ละ	= 6,000 บาท
เข้ารอบรองชนะเลิศ 2 คู่ คู่ละ 2,500 บาท	= 5,000 บาท
เข้ารอบก่อนรองชนะเลิศ 4 คู่ คู่ละ 1,500 บาท	= 6,000 บาท
รอบแรก 8 คู่ คู่ละ 1,000 บาท	= 8,000 บาท
รางวัลพิเศษผู้ผ่านรอบคัดเลือก 4 คู่ คู่ละ 600 บาท	= 2,400 บาท
ผู้แพ้ในรอบคัดเลือกสุดท้าย 4 คู่ คู่ละ 800 บาท	= 3,200 บาท
ผู้แพ้ในรอบคัดเลือกก่อนรอบสุดท้าย 8 คู่ คู่ละ 500 บาท	= 4,000 บาท
รวม	= 46,600 บาท

22.3 ประเภทหญิงเดี่ยว

ชนะเลิศ	= 10,000 บาท
รองชนะเลิศ	= 5,500 บาท
เข้ารอบรองชนะเลิศ 2 คน คนละ 3,000 บาท	= 6,000 บาท
เข้ารอบก่อนรองชนะเลิศ 4 คน คนละ 1,600 บาท	= 6,400 บาท
รอบแรก 8 คน คนละ 1,100 บาท	= 8,800 บาท
รางวัลพิเศษผู้ผ่านรอบคัดเลือก 4 คน คนละ 300 บาท	= 1,200 บาท
ผู้แพ้ในรอบคัดเลือกสุดท้าย 4 คน คนละ 750 บาท	= 3,000 บาท
ผู้แพ้ในรอบคัดเลือกก่อนสุดท้าย 8 คน คนละ 400 บาท	= 3,200 บาท
รวม	= 44,100 บาท

22.4 ประเภทหญิงคู่

ชนะเลิศ คู่ละ	= 7,000 บาท
รองชนะเลิศ คู่ละ	= 3,500 บาท
เข้ารอบรองชนะเลิศ 2 คู่ คู่ละ 2,200 บาท	= 4,400 บาท
รอบแรก 4 คู่ คู่ละ 1,200 บาท	= 4,800 บาท
รางวัลพิเศษผู้ผ่านรอบคัดเลือก 2 คู่ คู่ละ 600 บาท	= 1,200 บาท
ผู้แพ้ในรอบคัดเลือกสุดท้าย 2 คู่ คู่ละ 900 บาท	= 1,800 บาท
ผู้แพ้ในรอบคัดเลือกก่อนสุดท้าย 4 คู่ คู่ละ 400 บาท	= 1,600 บาท
รวม	= 24,300 บาท

ข้อ 23. ภาษี

เงินรางวัลทุกประเภท จะถูกหักภาษีรายได้ ร้อยละ 5 ณ ที่จ่าย

ข้อ 24. กรณีมิได้ปรากฏในระเบียบการนี้

ความใดมิได้ปรากฏในระเบียบการนี้ ให้ผู้อำนวยการแข่งขันเป็นผู้ใช้ดุลพินิจในการพิจารณาข้อยุติ โดยยึดข้อบังคับการแข่งขันของ ITF, ATP และ WTA เป็นหลักในการพิจารณา และผลการพิจารณาของผู้บริหารการแข่งขันให้ถือเป็นที่สุด

(<http://www.sat.or.th/sportprofessional/Fileupload/contmain/>)

รายการแข่งขันเทนนิสในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะเป็นรายการเทนนิสสมัครเล่น สาเหตุเนื่องมาจาก ปัจจัยในด้านของเงินสนับสนุนและความนิยมของชนในชาติที่ยังมีไม่แพร่หลาย ต่างจากการแข่งขันเทนนิสในรายการใหญ่ๆประจำปี

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจ

1. ความหมายของแรงจูงใจ

การศึกษาพฤติกรรมของคนนั้น จำเป็นต้องศึกษาความเป็นมาของการแสดงออกของพฤติกรรมนั้น ๆ ส่วนหนึ่งคือ การศึกษาถึงแรงจูงใจและจากการศึกษาได้มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

แรงจูงใจ หมายถึง ภาวะใด ๆ ที่ตามทีกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาหรือการนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย หรือเงื่อนไขที่ต้องการปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาอาจเป็นเครื่องล่อ รางวัล การลงโทษ การทำให้เกิดการตื่นตัวรวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง แรงจูงใจตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Motive” คำนี้มีรากศัพท์มาจากคำว่า “Movere” ในภาษาละติน ซึ่งหมายถึง “เคลื่อนไหว” (To Move) เมื่อเราเห็น

เด็กกำลังเขียนหนังสือด้วยความขะมักเขม้นหรือเห็นเขากำลังทำความสะอาดห้องเรียน เราก็กล่าวได้ว่า เขามีแรงจูงใจเพราะเราสังเกตเห็นได้ว่า เขากำลังการเคลื่อนไหวแรงจูงใจที่ปรากฏมักเป็นร่วมระหว่างคุณลักษณะ (Traits) และภาวะเหตุการณ์แวดล้อม (States) (อารี พันธุ์ณี 2542 : 179 ; ประสาท อิศรปริดา. 2538: 299)

บราวน์ (Brown. 1980 : 112 – 119) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เพื่อตอบสนองตามความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ แรงจูงใจซึ่งเป็นแรงขับอยู่ภายในประกอบด้วยอารมณ์ ความปรารถนา เป็นเหตุให้คนแสดงพฤติกรรมออกมาซึ่งมีปริมาณมากน้อยไม่เท่ากัน

เบิร์ด และคริบ (Bird and Crip, 1986) ได้ให้ความนิยามของคำนี้ว่าเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้มนุษย์หรือสัตว์เกิดการกระทำที่เพียรพยายามอย่างมาก เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

กลูเอ็ค (Glueck. 1982) ได้ให้ความหมายว่าเป็นสภาวะภายในบุคคล ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและระดับของพฤติกรรมทำให้การทำงานของแต่ละบุคคลมีพลังมากขึ้น และดำเนินเรื่อยไปอย่างต่อเนื่องจนบรรลุความต้องการของคน

แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการ หรืออยู่ในภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อมาทดแทนภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในภาวะสมดุล แรงจูงใจเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเริ่มเรียนรู้และเป็นที่กำหนดทิศทางและความเข้มแข็งของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น

แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพอใจและมีผลทำให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดมุ่งหมาย (โสภา ชูพิกุลชัย. 2529 : 10)

นอกจากนี้ ฮิลการ์ด (Hilgard. 1983 : 115) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจอีกทัศนะหนึ่งว่า หมายถึง ปังจัยหรือองค์ประกอบที่กระตุ้นบุคคลให้เกิดพลังและนำไปสู่การกระทำ

จากคำกล่าวของบุคคลต่าง ๆ พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง การที่ตัวเราถูกกระตุ้นจากภาวะใด ๆ หรือสิ่งใด ๆ ก็ตามไม่ว่าจะเกิดจากภายในตัวเราเองหรือเกิดจากภายนอก ซึ่งอาจเกิดจากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา มีผลให้บุคคลกระทำหรือแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นปัจจัยกระตุ้นพฤติกรรมมนุษย์ บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความกระตือรือร้นและผลจากการกระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูง และเราสามารถจะใช้คำได้อีกหลาย ๆ คำ เพื่อที่จะนำมาอธิบายเกี่ยวกับคำว่าแรงจูงใจภายใน เป็นต้นว่า ความต้องการ การเร่งเร้า แรงกดดัน ความปรารถนา จุดมุ่งหมาย ปลายทางและวัตถุประสงค์ ซึ่งคำตามที่กล่าวมานี้เป็นคำที่มากระตุ้นให้เกิดการกระทำพฤติกรรมทั้งสิ้น

การที่คนเรามีความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่งแสดงว่าขาดสิ่งนั้น ความต้องการจะเป็นแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้สิ่งนั้น ๆ มา เมื่อได้รับสิ่งที่สนองความต้องการแล้วจะหยุดพฤติกรรม นั้นๆ แต่เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุดจึงมีการแสดงพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลา (ลักขณา . 2539: 135)

การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ล้วนมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงทฤษฎีแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรมและความสำคัญของแรงจูงใจ

สุชา จันทรเอม (2536 : 71 – 72) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจยังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่เขาคาดหวังไว้ กล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยไม่ย่อท้อและทำให้ประสบความสำเร็จทั้งในการเรียนและการทำงาน

ในการวิจัยครั้งนี้พอสรุปได้ว่าแรงจูงใจ หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้า หรือกระตุ้นให้นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจและอยากเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี พ.ศ. 2550

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจแบ่งออกได้เป็นทฤษฎีใหญ่ ๆ คือ

1. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioral View of Motivation) ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ในอดีต (Past Experience) ว่ามีผลต่อแรงจูงใจของบุคคลเป็นอย่างมาก ดังนั้นทุกพฤติกรรมของมนุษย์ถ้าวิเคราะห์ดูแล้วจะเห็นว่าได้รับอิทธิพลที่เป็นแรงจูงใจมาจากประสบการณ์ ใน อดีตเป็นส่วนใหญ่ โดยประสบการณ์ในด้านดีและกลายเป็นแรงจูงใจทางบวกที่ส่งผลเร้าให้มนุษย์มีความต้องการ แสดงพฤติกรรมในทิศทางนั้นมากยิ่งขึ้นทฤษฎีนี้เน้นความสำคัญของสิ่งเร้าภายนอก (Extrinsic Motivation)

2. การเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning View of Motivation) ทฤษฎีนี้เห็นว่าแรงจูงใจเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเอกลักษณ์และการเลียนแบบ (Identification and Imitation) จากบุคคลที่ตนเองชื่นชม หรือคนที่มีชื่อเสียงในสังคมจะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล

3. ทฤษฎีพุทธรินิยม (Cognitive View of Motivation) ทฤษฎีนี้เห็นว่าแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับรับรู้ (Perceive) สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว โดยอาศัยความสามารถทางปัญญาเป็นสำคัญ มนุษย์จะได้รับแรงผลักดันจากหลาย ๆ ทางในการแสดงพฤติกรรมซึ่งในสภาพเช่นนี้ มนุษย์จะเกิดสภาพความไม่สมดุล (Disequilibrium) ขึ้น เมื่อเกิดสภาพเช่นว่านี้ มนุษย์จะต้อง อาศัยขบวนการดูดซึม (Assimilation) และการปรับ (Accomodation) ความแตกต่างของประสบการณ์ที่ได้รับใหม่ให้ เข้ากับประสบการณ์เดิมของตนซึ่งการจะทำให้จะต้องอาศัยสติปัญญาเป็นพื้นฐานที่สำคัญทฤษฎีนี้เน้นเรื่องแรงจูงใจภายใน (intrinsic Motivation) นอกจากนั้น ทฤษฎีนี้ยังให้ความสำคัญกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และการวางแผน ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับระดับของความคาดหวัง (Level of Aspiration) โดยที่เขาถือว่าคนเรามีแนวโน้มที่จะตั้ง ความคาดหวังของตนเองให้สูงขึ้น เมื่อเขาทำงานหนึ่งสำเร็จ และตรงกันข้ามก็จะตั้งความคาดหวังของตนเองต่ำลง เมื่อเขาทำงานหนึ่งแล้วล้มเหลว

4. ทฤษฎีมนุษยนิยม (Humanistic View of Motivation) แนวความคิดนี้เป็นของมาสโลว์ (Maslow) ที่ได้อธิบายถึงลำดับความต้องการของมนุษย์ โดยที่ความต้องการจะเป็น ตัวกระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อไปสู่ความต้องการนั้น ดังนั้นถ้าเข้าใจความต้องการของมนุษย์ก็สามารถอธิบายถึงเรื่องแรงจูงใจของมนุษย์ได้เช่นเดียวกัน

นักจิตวิทยาปัจจุบันได้ศึกษาและสรุปว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจ มี 3 ด้านคือ

- องค์ประกอบทางด้านกายภาพ (Biological Factor) ในองค์ประกอบด้านนี้จะพิจารณาถึงความต้องการทางกายภาพของมนุษย์ เช่น ความต้องการปัจจัย 4 เพื่อจะดำรงชีวิตอยู่ได้

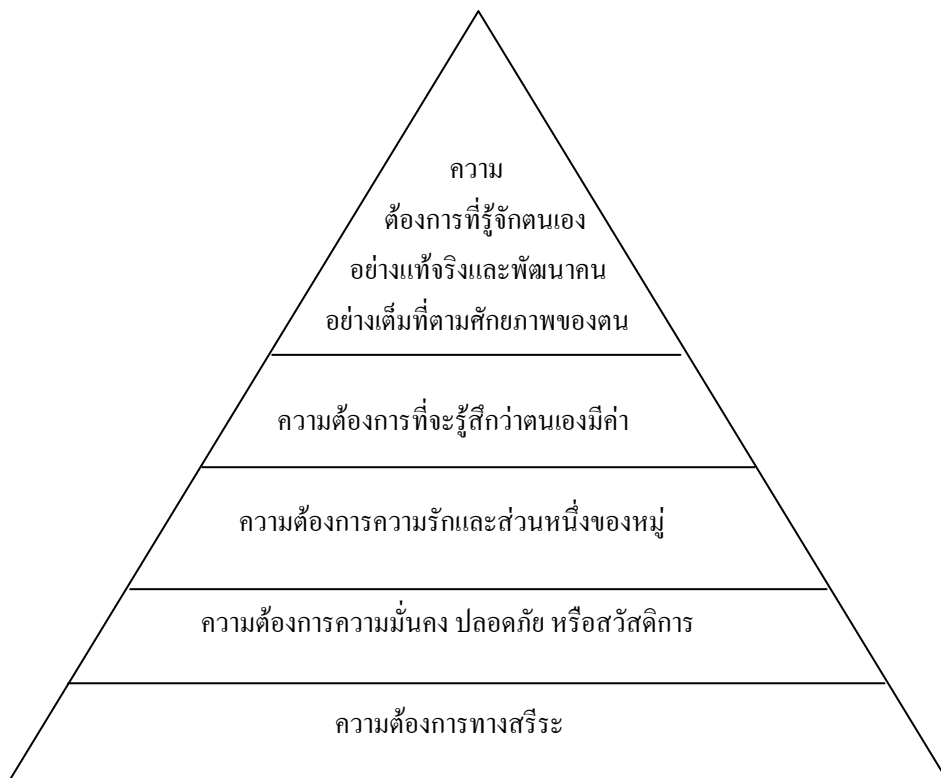
- องค์ประกอบทางการเรียนรู้ (Learned Factor) องค์ประกอบด้านนี้เป็นผลสืบเนื่องต่อจากองค์ประกอบข้อ 1 ทั้งนี้เพราะมนุษย์ทุกคนไม่สามารถได้รับการตอบสนองความต้องการในปริมาณ ชนิด และคุณภาพตามที่ตนเองต้องการ และในหลาย ๆ ครั้ง สิ่งแวดล้อมเป็นตัววางเงื่อนไขในการสร้างแรงจูงใจของมนุษย์

- องค์ประกอบทางด้านการคิด (Cognitive Factor)

จากการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยสนใจทฤษฎีแรงจูงใจเกี่ยวกับเรื่องความต้องการของมนุษย์ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายเกี่ยวกับการแรงจูงใจไว้มากมายหลายทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์

มาสโลว์ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2544 : 160 – 161: อ้างอิงจาก Maslow, Abraham. 1970 : unpaged) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory) โดยอธิบายว่ามนุษย์จะมีความต้องการจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ดังนี้

ภาพประกอบ 1 ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์
ที่มา : สุรางค์ โค้วตระกูล 2544 : 160 – 161 ; อ้างอิงจาก Maslow, Abraham. 1970 : unpagged

1. ความต้องการทางด้านสรีระ (Physiological Needs) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศและการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดเสียมิได้

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิการ (Safety Needs) หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัวขู่เจ็บบังคับจากผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม เป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครองกันความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารกจนถึงกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมีงานทำเป็นหลักแหล่งก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิการของผู้ใหญ่อายหนึ่ง

3. ความต้องการความรักและส่วนหนึ่งของหมู่ (Love and Belonging Needs) มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่รักของผู้อื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ทราบว่าทุกคนยอมรับตนเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกเหงาไม่มีเพื่อนชีวิตไม่สมบูรณ์เป็นผู้ที่จะต้อง

ซ่อมความต้องการประเภทนี้ คนที่รู้สึกว่าเป็นที่รักและยอมรับของหมู่จะเป็นผู้ที่สมปรารถนาในความต้องการและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem Needs) ความต้องการนี้ประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถ ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถมีคุณค่า และมีเกียรติต้องการได้รับความยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่มีความสมปรารถนาในความต้องการ นี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองเป็นคนมีประโยชน์และมีค่าตรงข้ามกับผู้ที่ขาดความต้องการประเภทนี้จะรู้สึกว่าคุณค่าไม่มีความสามารถและมีปมด้อย มองโลกในแง่ร้าย

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน (Need for Self Actualization) มาสโลว์ อธิบายความต้องการที่เรียกว่า “Self actualization” ว่าเป็นความต้องการที่จะรู้ตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน จะกล้าที่ตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิตรู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเองปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ทั้งด้านสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ความรู้สึก ยอมรับตนเองทั้งในส่วนเสียของตนที่สำคัญที่สุดก็คือ การมีสติที่ยอมรับว่าตนใช้กลไกในการป้องกันตนเองในการปรับตัวและพยายามที่จะเลิกใช้เปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต เผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย น่าตื่นเต้นและความหมาย กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน เป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน เพราะมีน้อยคนที่จะได้ถึงขั้น “Self Actualization” อย่างสมบูรณ์

นอกจากนี้ พรณี ชูทัย เชนจิต (2545 : อ้างอิงจาก ชำนาญ เรื่องมาก, 2548) ได้กล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีความต้องการตามแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) ว่ามาสโลว์ได้ศึกษาความต้องการของมนุษย์โดยที่มองเห็นว่ามนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น ซึ่งความต้องการของมนุษย์นี้มีมากมายหลายอย่างด้วยกัน ซึ่งเขาได้นำความต้องการเหล่านั้นมาจัดเรียงเป็นลำดับขั้นจากขั้นต่ำสุดไปสู่ขั้นสูงสุด โดยที่มนุษย์จะมีความต้องการในขั้นสูง ๆ ถ้าความต้องการในขั้นต้น ๆ ได้รับการตอบสนองเสียก่อนแนวคิดของมาสโลว์ กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น ซึ่งความต้องการนั้นมีต่าง ๆ กันมากมาย เขาจึงได้จัดเป็นลำดับขั้น โดยเรียงจากความต้องการขั้นต่ำ ขึ้นไปหาความต้องการขั้นสูง เกี่ยวกับลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์ (Maslow, 1970, pp. 53-54) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของการเกิดความต้องการไว้ดังนี้ คือ

1. เมื่อความต้องการในขั้นหนึ่งได้รับการตอบสนอง คนก็จะมีความต้องการในขั้นต่อไป ซึ่งความต้องการที่ได้รับการตอบสนองนั้น ไม่จำเป็นต้องได้รับ 100 % เต็มเสียก่อน จึงจะมีความต้องการในขั้นถัดไป ความต้องการของมนุษย์จะได้รับการตอบสนองเพียงบางส่วน และมีบางส่วน

จะไม่ได้รับการตอบสนอง จากลำดับขั้นที่มาสโลว์เสนอไว้ การได้รับการตอบสนองจะลดหลั่นกันไปตามลำดับขั้น ซึ่งอาจจะแทนได้ด้วยตัวเลขดังนี้

- การสนองความต้องการทางด้านร่างกายประมาณ 85 %
- การสนองความต้องการความปลอดภัย 70 %
- การสนองความรัก 50 %
- การสนองความต้องการเป็นที่ยอมรับและยกย่อง 40 %
- และการสนองความต้องการรู้จักตนเอง 10 %

2. เมื่อความต้องการหนึ่งได้รับการตอบสนองก็จะมีความต้องการอื่นเกิดขึ้นมาอีก ความต้องการอื่นที่เกิดขึ้นจะค่อยเป็นค่อยไป มิใช่เกิดอย่างทันที เช่น เมื่อความต้องการ ก. ได้รับการตอบสนอง ประมาณ 10 % ความต้องการ ข. ก็จะยังไม่ปรากฏแต่ถ้าความต้องการ ก. ได้รับประมาณ 25 % ความต้องการ ข. ก็จะปรากฏออกมา 5 % และเมื่อความต้องการ ก. ได้รับประมาณ 25 % ความต้องการ ข. อาจจะปรากฏออกมา 5 % และเมื่อความต้องการ ก. ได้รับการตอบสนองประมาณ 75 % ความต้องการ ข. ก็จะปรากฏออกมาเป็น 50 % เป็นเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ

3. มาสโลว์เสนอความต้องการไว้ 7 ขั้น แต่เวลากล่าวโดยทั่ว ๆ ไป จะกล่าวเพียง 5 ขั้นเท่านั้น คือ กล่าวถึงขั้น “การรู้จักตนเองตามสภาพ” หรือ “การตระหนักในความสามารถของตนเอง” ทั้งนี้ เพราะถ้าคนพัฒนาขึ้นมาถึงขั้นนี้ ก็จะมีความต้องการหรือพัฒนาขึ้นไปสู่ขั้นที่ 6 และ 7 ได้เอง เพราะทั้งสองขั้นสุดท้ายเป็นคุณสมบัติของขั้นที่ 5 มาสโลว์ ได้อธิบายถึงลักษณะความต้องการในแต่ละขั้นไว้ให้เห็นชัดเจน ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย เป็นความต้องการที่ถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด ซึ่งได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ การหลับนอน การขับถ่าย ฯลฯ ถ้าความต้องการขั้นนี้ขาดไป ความต้องการขั้นต่าง ๆ ก็จะขาดหมดทุกอย่าง ตั้งแต่ อาหาร ความปลอดภัย ความรัก การตระหนักในความสามารถของตนเอง เพราะสิ่งที่จะเป็นตัวกระตุ้นให้คนแสดงพฤติกรรมมากที่สุดคือความต้องการอาหารตราบดีที่เรายังมีความหิว ตราบนั้นเราจะยังไม่มีความต้องการในเรื่องอื่น จะคิดอยู่เพียงเรื่องเดียวว่าทำอย่างไรจึงจะทำให้ท้องอิ่ม จะไม่คำนึงถึงสิ่งอื่นใดแม้แต่เรื่องความปลอดภัย เช่น คนที่กำลังมีความหิว จะทำได้แม้แต่การฉกชิงวิ่งราว ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าทำแล้วถ้าตำรวจจับได้จะมีอะไรเกิดขึ้น แต่ในช่วงเวลานั้นเขามีได้คำนึงถึงความปลอดภัยเลย คิดแต่เพียงว่าทำอย่างไรจึงจะทำให้ท้องอิ่มหรือการที่เด็กในห้องเรียนนั่งท่องจำข้อ ๆ ด้วยความหิว ย่อมไม่มีจิตใจที่จะมาให้ความสนใจกับบทเรียนของครู แม้ว่าครูผู้นั้นจะได้เตรียมการสอนมาอย่างดีแล้วก็ตาม หรือถ้าจะพิจารณากันในระดับประเทศ ถ้าประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่มีกินดีอยู่ดี ทุกคนยังอยู่ด้วยความหิว ด้วยความอดอยาก การที่หวังจะให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าต่อไป โดยมีประชากรที่มีคุณภาพเป็นพลัง

สำคัญในการพัฒนานั้นจะเป็นไปได้หรือไม่ เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าคิด ดังนั้น ความต้องการอาหารจึงเป็นตัวผลักดันให้คนแสดงพฤติกรรม มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมต่อเมื่อมีความต้องการแล้วยังไม่ได้รับการตอบสนอง ถ้าความหิวได้รับการตอบสนอง คนก็จะไม่แสดงพฤติกรรมซึ่งเนื่องมาจากความหิวอีกต่อไป เมื่อเป็นเช่นนั้นคนก็就会有ความต้องการอื่น ๆ ต่อไปอีก สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ซึ่งความต้องการนั้นก็จะมาเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมในช่วงเวลานั้นอีก จากแนวความคิดนี้ของมาสโลว์ ทำให้เราพอจะเข้าใจการแสดงพฤติกรรมทั้งของเราตัวเราเองและของผู้ที่เราเกี่ยวข้องได้ว่าในขณะนั้นหรือช่วงเวลานั้นเราหรือเขาทำอะไร หรือมีความต้องการในเรื่องใด

2. ความต้องการความปลอดภัย ถ้าความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ มนุษย์ก็就会有ความต้องการในเรื่องอื่นต่อไปอีกคือความต้องการความปลอดภัยซึ่งได้แก่ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ความเป็นปึกแผ่น ความต้องการการคุ้มครองปกป้อง ความรู้สึกที่ปลอดภัยจากการถูกคุกคามปลอดภัยจากความวิตกกังวล ความต้องการที่จะอยู่ในระเบียบ ความต้องการกฎหมายคุ้มครอง ตลอดจนต้องการความเข้มแข็งของผู้คุ้มกัน มนุษย์ทุกคนล้วนแต่ต้องการความมั่นคงปลอดภัย การที่แต่ละคนมุ่งทำงานเพื่อสะสมเงินทองเอาไว้ก็ด้วยความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคงปลอดภัย ต้องการความเป็นปึกแผ่น คนที่มีความต้องการในระดับนี้ที่เป็นไปอย่างรุนแรงมากอาจจะมีชีวิตอยู่ด้วยความรู้สึกที่ว่าขอให้ปลอดภัยไว้ก่อนแต่เพียงอย่างเดียว โดยที่อาจจะไม่คำนึงถึงความต้องการในเรื่องอื่นเลย เช่น คนบางคนยอมจนอย่างมากมายมาก่อน ขาดแคลนเงินทอง ทราบดีถึงความไม่มั่นคงปลอดภัย แม้ว่าตอนหลังจะร่ำรวยขึ้น ก็ยังไม่เลิกทำงานหนักเพราะกลัวว่าจะจนอีกหรือในกรณีของเด็กนักเรียน เด็กทุกคนจะต้องไปโรงเรียนและเด็กจะอยากไปโรงเรียน ถ้ารู้สึกในห้องเรียนเป็นที่ที่ปลอดภัยซึ่งหมายถึงการมีบรรยากาศที่อบอุ่น ไม่มีการขู่ข่มคุกคาม หรือลงโทษทั้งจากครูและเพื่อน แต่ถ้าเด็กเกิดมีความรู้สึกที่บ้านหรือห้องเรียนมิใช่ที่ปลอดภัย เด็กก็จะหนีไปอยู่ที่อื่น ซึ่งเด็กคิดว่ามีความปลอดภัยมากกว่า ทั้งนี้เพราะมนุษย์ทุกคนล้วนแต่ต้องการความปลอดภัยทั้งสิ้น

3. ความต้องการความรักและเป็นเจ้าของ ถ้าความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและความปลอดภัย ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ คนก็就会有ความต้องการในเรื่องความรัก และความเป็นเจ้าของขึ้นมาอีก คนทุกคนต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ตนเองจะต้องเกี่ยวข้องด้วย ไม่มีใครทนได้ถ้ารู้สึกว่าไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม มนุษย์ทุกคนอยากได้รับความรักจากคนอื่น อยากเป็นเจ้าของคนอื่น และในขณะเดียวกันก็อยากให้ตนเป็นที่รักและเป็นของใครสักคน เราารู้สึกเหงาว่าเหว่เปล่าเปลี่ยว และถูกทอดทิ้ง ถ้ารู้สึกว่าไม่มีใครรัก หรือไม่รู้ว่าจะรักใคร ความต้องการชนิดนี้คนที่ขาดมากยิ่งต้องการมาก เช่นคนที่ขาดเพื่อน ขาดพ่อขาดแม่ ก็ยิ่งต้องการความรักจากคนอื่นมาชดเชยมากขึ้น เด็กที่ขาดความรัก มักจะมีวิธีการเรียกร้องความรักและความสนใจด้วยวิธีแปลก ๆ

ดังเช่นเด็กบางคนที่ชอบหยิบของตามห้างสรรพสินค้า หรือการที่เด็กบางคนชอบส่งเสียงเอะอะ โววายรบกวนเพื่อน หรือชอบแหย่เพื่อนเพื่อเป็นการเรียกร้องความสนใจจากครูหรือเพื่อน แม้ว่า บางครั้งครูจะใช้วิธีลงโทษอย่างเจ็บ ๆ แต่ปรากฏว่าเด็กกลับชอบใจ

4. ความต้องการการยอมรับและได้รับการยกย่อง เป็นความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่าตัวเองมีค่า ทั้งในสายตาตนเอง และในสายตาของผู้อื่นคนที่ยอมรับนับถือในตนเอง มองเห็นคุณค่าและความสามารถในการตนเองนั้น มี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นคนที่มองเห็นคุณค่าในตนเอง และมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย คนประเภทนี้จะเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ให้ความร่วมมือ และเป็นมิตรจะเป็นคนที่มีลักษณะยอมรับผู้อื่น เห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีในตัวผู้อื่นเช่นเดียวกับที่มีต่อตนเอง ดังนั้น จึงเป็นผู้ที่สร้างสัมพันธภาพได้ดี เพราะไม่มีลักษณะข่มขู่ คนประเภทนี้เมื่อมอบหมายการทำงานให้ผู้ใดทำแล้วจะวางใจเพราะคิดว่ามีความสามารถที่จะทำได้เช่นเดียวกันกับตน ลักษณะที่สองเป็นคนที่มองเห็นคุณค่าในตนเอง แต่มีความรู้สึกไม่ใคร่มั่นคงปลอดภัย คนประเภทนี้จะไม่ใคร่ให้ความช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอกว่า จะมีลักษณะข่มขู่มากกว่า ทั้งนี้เนื่องมาจากรู้สึกที่ไม่ใคร่มั่นคงปลอดภัยนั่นเอง ดังนั้น จะเป็นคนที่มีลักษณะค่อนข้างมั่นใจในตนเอง เห็นคุณค่าในตนเองแต่ฝ่ายเดียว โดยที่ไม่ใคร่ยอมรับหรือเห็นคุณค่าในตัวผู้อื่น เป็นคนที่สร้างสัมพันธภาพได้น้อยกว่าพวกแรก คนประเภทนี้เมื่อมอบหมายการทำงานให้ผู้ใดทำแล้วจะไม่ใคร่ไว้วางใจ เพราะจะคิดว่าไม่มีใครมีความสามารถทำได้ดีเท่ากับตน สำหรับบุคคลที่มีความต้องการในด้านนี้ไม่ได้รับการตอบสนอง จะมีความรู้สึกต่ำต้อย ไร้ค่า อ่อนแอ หมดหวัง ไม่มีความหมาย คนทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะมองเห็นตนเองมีคุณค่า จะเกิดความรู้สึกทนไม่ได้ถ้าขาดในเรื่องนี้ ให้แต่ละท่านพิจารณาตัวเองว่า การที่ท่านมานั่งเรียนหนังสืออยู่ในขณะนี้เพราะมีความต้องการในเรื่องนี้ใช่หรือไม่ ต้องการที่จะมองเห็นตนเองมีคุณค่า ต้องการจะเป็นที่ยอมรับและได้รับการยกย่องใช่หรือไม่ สำหรับความต้องการในด้านนี้ของแต่ละบุคคลจะเป็นไปเช่นเดียวกับความต้องการในขั้นต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว คือ แต่ละบุคคลมีไม่เท่ากัน เช่น คนบางคน มีฐานะร่ำรวย ขนาดเป็นมหาเศรษฐี เข้ามีตำแหน่งการทำงานซึ่งมีชื่อเสียง พิจารณาจากสายตาของคนภายนอกเขาน่าจะไม่มีความต้องการอะไรอีกแล้ว แต่ความต้องการนี้จะไม่มีใครรู้ดีไปกว่าตัวเจ้าของเอง ปรากฏว่าคน ๆ นี้ซึ่งมีอายุมากแล้วยังดิ้นรนไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อให้ได้ปริญญา ทั้งนี้เพราะเขาอาจจะรู้สึกด้อยไม่เห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีในตนเองเท่าที่ควร เมื่อเวลาที่ต้องทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน ซึ่งแต่ละคนล้วนแต่มีความสามารถและมีปัญญาด้วยกันเกือบทั้งสิ้น ดังนั้นความต้องการนี้ของเขาจึงเป็นผลักดันให้เขาแสดงพฤติกรรมนั้นคือการไปเรียนต่อ เมื่อใดความต้องการนั้นได้รับการตอบสนอง เขาก็จะมีความต้องการในขั้นสูงถัดขึ้นไปอีก

5. ความต้องการที่จะตระหนักในความสามารถของตนเองหรือรู้จักตนเองตรงตามสภาพ เมื่อความต้องการต่าง ๆ ดังกล่าวทั้ง 4 ขั้น ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ มนุษย์จะมีความต้องการที่จะรู้จักตนเองตรงตามสภาพที่ตนเองเป็นอยู่ เข้าใจถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความต้องการของตนเอง โดยไม่มีการปกป้องและบิดเบือน พร้อมทั้งจะเปิดเผยตนเองพิจารณาตนเองอย่างใจเป็นธรรม ยอมรับได้ทั้งในส่วนที่เป็นข้อบกพร่องของตนเอง เป็นความต้องการที่คนแต่ละคนต้องการที่จะเป็นคนชนิดที่เราเป็นได้ดีที่สุด ความสามารถที่จะใช้ความสามารถที่ตนเองมีอยู่ได้อย่างเต็มที่ เต็มภาคภูมิ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นพื้นฐานในการเลือกอาชีพ ถ้าทำความเข้าใจตนเองได้ถูกต้อง เลือกรงานถูก ก็มีความสุข ทำงานได้เต็มความสามารถแต่ถ้าทำไม่ได้ก็เกิดความรู้สึกขัดแย้งระหว่างสิ่งที่ตนเองชอบและงานที่กำลังทำอยู่ตลอดเวลา ทำไมคนส่วนใหญ่จึงไม่พัฒนาขึ้นมาถึงความต้องการในขั้นนี้ ดังกล่าวแล้วว่าคนทุกคนล้วนแต่ต้องการที่จะมองเห็นศักดิ์ศรีและคุณค่าในตนเอง ต้องการที่จะให้ตนเองเป็นที่ยอมรับและยกย่องจากผู้อื่น ดังนั้นคนทุกคนจะมีธรรมชาติของการปกป้องตนเอง ไม่อยากให้ใครทราบถึงจุดอ่อนและจุดบกพร่องของตน เพราะเป็นการเสียน้ำเสียศักดิ์ศรี ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ไม่มีใครทนได้ ดังนั้น ส่วนใหญ่แล้วคนจะพัฒนาขึ้นมาถึงขั้นที่ 4 เมื่อใดการตอบสนองความต้องการในขั้นที่ 4 เป็นไปอย่างเพียงพอ คือ คน ๆ นั้นเป็นคนที่ทำอะไรก็ประสบความสำเร็จได้รับการยอมรับ เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เขาก็จะเป็นคนที่มองเห็นศักดิ์ศรีและคุณค่าในตนเอง ก็พร้อมที่จะยอมรับจุดอ่อนและจุดบกพร่องของตนเองได้มากขึ้น พร้อมทั้งจะเปิดเผยต่อตนเอง ไม่มีการปกป้อง เมื่อคนใจกว้างพอที่จะยอมรับข้อบกพร่องของตน เปิดใจรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ ได้อย่างสบายใจโดยไม่โกรธ ไม่วิตกกังวล ไม่ถือว่าการตำหนิตัวเขิน หรือคำวิจารณ์เหล่านั้นจะทำให้ตนเองเสียน้ำหรือเสียศักดิ์ศรีแต่อย่างใด เมื่อนั้นคน ๆ นั้น จะถึงสภาพที่เรียกว่า “รู้จักตนเองตรงตามสภาพ” ซึ่งคนทุกคนมีโอกาสนี้ที่จะพัฒนาขึ้นมาถึงขั้นนี้ได้ ถ้าความต้องการในขั้นที่ 4 คือความต้องการเห็นคุณค่าในตนเองได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ แต่จะต้องประกอบกับว่าคน ๆ นั้น มีความรู้สึกที่มั่นคงปลอดภัย มิเช่นนั้นแล้วคน ๆ นั้นก็จะยังคงมีลักษณะปกป้องตนเอง ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการพัฒนาไปถึงขั้นที่ 5

มาสโลว์ได้แบ่งความต้องการทั้ง 7 ขั้น ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 (ความต้องการขั้นที่ 1 – 4) เรียกว่า ความต้องการขั้นต่ำ หรือความต้องการเนื่องจากการขาด หรือ ไม่มี ซึ่งต้องการการตอบสนองจากปัจจัยภายนอก กลุ่มที่ 2 (ความต้องการขั้นที่ 5 – 7) เรียกว่า “ความต้องการขั้นสูง” หรือ ความต้องการพัฒนา เป็นความต้องการเนื่องมาจากการแสวงหา มิใช่เนื่องมาจากการขาดหรือการไม่มี ถ้าความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ มนุษย์จะพัฒนาขึ้นมาถึงความต้องการของผู้ที่จะพัฒนาขึ้นไปสู่ความเป็นคนที่สามารถใช้ความสามารถที่ตนเองมีอยู่ได้อย่างเต็มสมบูรณ์ จะเป็นผู้ที่คำนึงถึงตัวปัญหามากกว่าตัวบุคคล จะเป็นผู้ที่คำนึงถึงบุคคลอื่น ทั้งนี้เพราะ

ตนเองได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นต่ำอย่างเต็มที่แล้ว ทั้งเป็นผู้ที่มองเห็นศักดิ์ศรีและคุณค่าในตนเอง ตลอดจนมีความนับถือในตนเอง ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้ความดีที่ติดตัวมาแต่กำเนิดจะปรากฏออกมา ตามแนวคิดของมาสโลว์ คนที่พัฒนามาถึงระดับนี้ย่อมพร้อมที่จะใช้ความสามารถที่มีอยู่ในตนเองทำประโยชน์ให้กับสังคมได้อย่างเต็มที่

ทฤษฎีการจูงใจของเฟรดริก เฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg's Dual Factor Theory)

เฮิร์ซเบิร์ก (เจริญ บุญทศ. 2544 : 23 ; อ้างอิงจาก Herzberg. 1959 : 63) ได้สร้างทฤษฎีนี้ขึ้นมาโดยได้กลับล้างความเชื่อที่ว่า เงินเป็นเพียงสิ่งเดียวที่กระตุ้นให้คนอยากจะทำงาน จากการสัมภาษณ์วิศวกรและนักบัญชี 200 คน จากโรงงานอุตสาหกรรมในเมืองพิทส์เบิร์ก มลรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา เพื่อจะหาว่าองค์ประกอบอะไรที่จะมีความสัมพันธ์กับความรู้สึในด้าน ทำให้เกิดความสุขในการทำงานและความเป็นทุกข์ในการทำงาน สรุปว่า องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความสุขในงานจะไม่เหมือนกับองค์ประกอบที่นำไปสู่ความไม่พอใจในงาน ปัจจัยที่สร้างความไม่พอใจในงานอาจเรียกว่า เป็นปัจจัยบำรุงรักษาจิตใจหรือปัจจัยค้ำจุน ได้แก่ นโยบายต่าง ๆ และลักษณะการบริหารงาน การนิเทศภาวะของการทำงานสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล เงิน สถานภาพและหลักประกันความมั่นคง ปัจจัยเหล่านี้ไม่ได้เพิ่มขีดความสามารถในการทำงานของคนงาน แต่จะเป็นตัวประกอบที่เป็นปัจจัยการสูญเสียในการปฏิบัติงานของคนงานปัจจัยที่สร้างความพึงพอใจหรือปัจจัยกระตุ้นจูงใจคนทำงาน ได้แก่ ความรู้สึก สัมฤทธิ์ผล ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ และการได้รับการยกย่อง ซึ่งคนสามารถจะมีประสบการณ์ในงานและงานนั้นเป็นลักษณะที่ทำให้หายความสามารถ ปัจจัยเหล่านี้จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้แก่บุคคล จะเห็นได้ว่าปัจจัยค้ำจุนนั้นเป็นเพียงองค์ประกอบเสริม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พอใจถือเป็นปัจจัยหลักที่จำเป็นต้องมีอยู่ในทุกองค์กรหรือหน่วยงาน เช่น ค่าจ้าง สภาพแวดล้อม การทำงาน รวมทั้งการบริหารงาน หากสิ่งเหล่านี้ได้รับการเอาใจใส่ดูแลอย่างเพียงพอ ความไม่พอใจจะหายไป แต่ก็จะไม่ผลทำให้เกิดทัศนคติทางด้านบวกหรือแรงจูงใจขึ้น ส่วนปัจจัยกระตุ้นนั้นถือเป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน รวมทั้งการชื่นชมยินดีในผลงานและความสามารถของตน เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ทฤษฎีการจูงใจของเฮิร์ซเบิร์ก สามารถที่จะนำมาวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ได้

ทฤษฎีแรงจูงใจของเบย์คอน

เบย์คอน (กิติ พยัคคานนท์. 2533 : 128 ; อ้างอิงจาก Baykon. Unpaged) ได้สรุปทฤษฎีของเบย์คอนว่า ความต้องการจิตใจของมนุษย์มี 3 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการมีความรักและพวก เป็นความต้องการทางจิตใจขึ้นต่อเนื่องจากเราอยู่ในสังคมมนุษย์ ถ้าเขาไม่ยอมรับเราเข้าเป็นพรรคพวก เราก็อยู่กับเขาไม่ได้ การที่จะให้กลุ่มยอมรับเข้า

เป็นพวกนั้นก็ขึ้นอยู่กับเรา โดยต้องยึดหลักที่ว่าต้องการจากเขา เราต้องให้เขาก่อนหรือถ้าต้องการให้เขารักเรา เราต้องการรักเขาก่อน

2. ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศและความเด่น เมื่อเรามีพรรคพวกดีและทำให้ใคร ๆ รักใคร่แล้วเราก็มีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการหรือค้นหาของมนุษย์นั้นไม่มีที่สิ้นสุดที่เราต้องการต่อไปอีกก็คือ เกียรติยศชื่อเสียงซึ่งจะทำให้คนอื่นยอมรับนับถือและยกย่องเรา และก็จะมียกย่องเหนือผู้อื่นได้

3. ความต้องการที่จะรักษาเกียรติยศชื่อเสียง และความเด่นนั้นได้คงอยู่ตลอดไปเมื่อสามารถกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียง และความเด่นแล้วทุกคนก็ต้องการที่จะรักษาสภาพนั้นไว้ให้คงอยู่กับตนตลอดกาลนับว่าเป็นความสำเร็จสมหวังในชีวิต

ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแม็คเคลเลนด

แม็คเคลเลนด (The Need to Achievemet Theory) (เจริญ บุญทศ. 2544 : 25 ; อ้างอิงจาก Mc Delilah. 1961 : 121 – 126) นักจิตวิทยาได้ทำการวิจัยในเรื่องความต้องการความสำเร็จ พบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหมดแตกต่างกันบุคคลอื่นโดยทั่วไป โดยจะมีลักษณะดังนี้

1. มีความรับผิดชอบสูง แสวงหาโอกาสเพื่อจะได้โอกาสในการรับผิดชอบแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ พวกนี้มีความปรารถนาจะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอมีเป้าหมายระดับกลาง เพราะหากไม่ประสบผลสำเร็จแล้วจะรู้สึกไม่สบายใจ ดังนั้นจึงไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไป เพื่อลดความเสี่ยงและให้ความเชื่อมั่นในความสำเร็จสูง

2. ต้องการได้รับข้อมูลกลับที่ทันการณ์เกี่ยวกับงานของตนว่าสำเร็จหรือล้มเหลวเพื่อการตัดสินใจของตนในงานครั้งต่อไป

3. ต้องการทำงานร่วมกับผู้ที่มีความสามารถ เพื่อที่เขาได้พยายามปรับปรุงความสามารถเขาให้ทัดเทียมผู้มีความสามารถ ความรู้สึกเช่นนี้จะเป็แรงจูงใจให้เกิดความมานะที่จะประสบความสำเร็จที่สูงต่อไป

รูปแบบของแรงจูงใจ

1. **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive)** หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. มุ่งหาความสำเร็จ (Hope of Success) และกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure)
2. มีความทะเยอทะยานสูง

3. ตั้งเป้าหมายสูง
4. มีความรับผิดชอบในการทำงานดี
5. มีความอดทนในการทำงาน
6. รู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเอง
7. เป็นผู้ที่ทำงานอย่างมีการวางแผน
8. เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motive) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ มักจะเป็นผู้ที่โอบอ้อมอารี เป็นที่รักของเพื่อน มีลักษณะเห็นใจผู้อื่น ซึ่งเมื่อศึกษาจากสภาพครอบครัวแล้วผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธมักจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่น บรรยากาศในบ้านปราศจาก การแข่งขัน พ่อแม่ไม่มีลักษณะข่มขู่ พี่น้องมีความรักสามัคคีกันดี ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. เมื่อทำสิ่งใด เป้าหมายก็เพื่อได้รับการยอมรับจากกลุ่ม
2. ไม่มีความทะเยอทะยาน มีความเกรงใจสูง ไม่กล้าแสดงออก
3. ตั้งเป้าหมายต่ำ
4. หลีกเลี่ยงการโต้แย้งมักจะคล้อยตามผู้อื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) สำหรับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจนั้น พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจแบบนี้ส่วนมากมักจะพัฒนามาจากความรู้สึกว่า ตนเอง "ขาด" ในบางสิ่งบางอย่างที่ต้องการ อาจจะเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ทำให้เกิดมีความรู้สึกเป็น "ปมด้อย" เมื่อมีปมด้อยจึงพยายามสร้าง "ปมเด่น" ขึ้นมาเพื่อชดเชยกับสิ่งที่ตนเองขาด ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ชอบมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งบางครั้งอาจจะออกมาในลักษณะการก้าวร้าว
2. มักจะต่อต้านสังคม
3. แสวงหาชื่อเสียง
4. ชอบเสี่ยง ทั้งในด้านของการทำงาน ร่างกาย และอุปสรรคต่าง ๆ
5. ชอบเป็นผู้นำ

4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive) ผู้ที่มีลักษณะแรงจูงใจแบบนี้มักเป็นผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากเกินไป บางครั้งพ่อแม่อาจจะใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงเกินไป ดังนั้นเด็กจึงหาทางระบายออกกับผู้อื่น หรืออาจจะเนื่องมาจากการเลียนแบบ บุคคลหรือจากสื่อต่าง ๆ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว จะมีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. ถือความคิดเห็นหรือความสำคัญของตนเป็นใหญ่
2. ชอบทำร้ายผู้อื่น ทั้งการทำร้ายด้วยกายหรือวาจา

5. แรงงูใจใฝ่พึ่งพา (Dependency Motive) สาเหตุของการมีแรงงูใจแบบนี้ก็เพราะการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ทะนุถนอมมากเกินไป ไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเอง ผู้ที่มีแรงงูใจใฝ่พึ่งพา จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ไม่มั่นใจในตนเอง
2. ไม่กล้าตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง มักจะลังเล
3. ไม่กล้าเสี่ยง
4. ต้องการความช่วยเหลือและกำลังใจจากผู้อื่น

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงงูใจ

อารี พันธัมณี (2542 : 192 – 196) ได้กล่าวว่า แรงงูใจจัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงงูใจในการที่จะกระทำพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงงูใจ ลักษณะของแรงงูใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเองซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรมแรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการ คือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอกสภาวะ ความกดดันจนทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำพฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่ประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมจะเกิดความวิตกกังวล เพิ่มมากขึ้น เด็กเล็ก ๆ จะไม่มีความกังวลแต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลงกลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาแทนที่

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงงูใจแตกต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อแรงงูใจได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ต้องการทำให้ตนมีสภาพการณ์ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะคือการแข่งขันกับตนเองเป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตนไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่นให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้นความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ ด้วยเหตุนี้การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะคือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อย ๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่าจะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ละขณะนี้อายุยังน้อยจึงมีเป้าหมายย่อย ๆ หลายจุดมุ่งหมายรวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขันจะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครูจะวาดรูปให้เพื่อน ๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะการตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควรจะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความพยายามมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จ การตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยานจึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้น ๆ หรือเกิดความท้อถอยหรือถ่วงความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำเพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงานนั้น ๆ เก่งเกินไป ความยากง่ายของงานจะมีผลต่อแรงจูงใจ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬานักจิตวิทยาการกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากทำในสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวพันกับความต้องการมากที่สุดความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณลักษณะ และคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น (กฤษฎา จุลชาติ . 2543 : 10)

เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2528 : 147) กล่าวว่าไว้ว่า ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจเพราะนักกีฬา ที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขึ้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้ นักกีฬาคนนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

พิจิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 44) กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จว่า นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมาธิดี เชื่อมมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดมีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตนเอง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534 : 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าทำการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถทำได้ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชยและคำกล่าวที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึก เป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้โดยที่ผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้

2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจ มีความสนุกสนาน มีความท้าทาย และสภาพการฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริงเพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถยืนหยัดฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด

3. ควรจะเพิ่มหรือลดความตื่นตัว และความอึดเหนี่ยวในการแข่งขันให้เหมาะสม และถูกต้อง เช่น การนั่งสมาธิและการสะกดจิต

4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคนเป็นสำคัญ
6. ผู้ฝึกซ้อมควรหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จหรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อมและการให้แรงเสริม
7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม เช่น ความเชื่อว่าได้สุดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สีกว่ากำลังวังชาขึ้น
8. การเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม เช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำแบบอิตาเลียน
10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬา โดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อม และวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้
11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นที่ยอมรับปรารถนา เช่น ความรู้สีกฎกติกาในการเล่นกีฬาและเล่นกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา
12. ผู้ฝึกสอนควรจะต้องมีความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอน และผู้ดูแลความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีผู้ฝึกซ้อมจะทำให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว
13. การควบคุมระดับความกังวลใจ และการลดความเครียดในตัวนักกีฬา
14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาล้างการแข่งขัน

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539 : 26 – 27) กล่าวถึง สาเหตุของคนที่ไม่เล่นกีฬา ยังเล่นกีฬา อยู่เสมอ และเลิกเล่นกีฬาไปแล้ว ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจของคนที่ไม่เล่นกีฬา

1.1 สาเหตุของความสวยงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพทางกายดีเป็นสิ่งที่สนใจของเพศตรงข้าม

1.2 สาเหตุทางการแพทย์หรือการเจ็บป่วย เช่น มีอาการของโรคความดันโลหิตสูง ปริมาณโคเลสเตอรอลสูง มีการบาดเจ็บเรื้อรังที่ต้องฟื้นฟูหลังการบาดเจ็บ เพื่อคลายเครียด และเพื่อลดความวิตกกังวล เป็นต้น

1.3 สาเหตุทางสังคมต้องการมีเพื่อนใหม่โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ ต้องการให้คนในกลุ่มยอมรับเพราะทุกคนในกลุ่มเล่นกีฬา ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมเพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียง เงินทอง เกียรติยศและการยอมรับคุณค่าของการออกกำลังกาย

2 . แรงจูงใจของคนที่ยังเล่นกีฬา

2.1 สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตนเอง เป็นคนที่ชอบสนุกสนานร่าเริงกล้าแสดงออกชอบการเป็นผู้นำ หรือชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกับคนอื่น เห็นว่าตนเองมีความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา

2.2 สาเหตุทางสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาในระยะเวลาหนึ่งแล้วร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ร่างกายได้สัดส่วน กระฉับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส เหนื่อยน้อยลงสุขภาพโดยทั่ว ๆ ไปดีขึ้น

2.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเอื้ออำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬา มีอาชีพไม่ขัดขวางต่อการเล่นกีฬา หรือ อยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬา และสังคมในส่วนนั้นสนับสนุนให้เล่นกีฬา

3. แรงจูงใจของคนที่เลิกเล่นกีฬา

3.1 สาเหตุทางปัญหาส่วนตัว มีพฤติกรรมสุขภาพส่วนตัวไม่เหมาะสม เช่น สูบบุหรี่มาก อ้วน หรือมีโรคที่เป็นอันตรายต่อการออกกำลังกาย อายุ เพศ ศาสนา และวัฒนธรรมที่สำคัญมาก มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการออกกำลังกายซึ่งอาจมีสาเหตุจากการได้รับประสบการณ์ที่ไม่ดีตั้งแต่เริ่มต้นการออกกำลังกาย

3.2 สาเหตุทางการจัดกิจกรรม ความเข้มของกิจกรรมไม่เป็นที่น่าสนใจ เช่น เบาหรือหนักเกินไป ได้รับบาดเจ็บจากกิจกรรมนั้น ๆ สนใจกิจกรรมประเภทอื่นมากกว่า ซ้อมหนักเกินไปทำให้เสียการงาน การเรียน และไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬานักจิตวิทยาการกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมจะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำในสิ่งนั้นๆ มากขึ้น หมายความว่า นักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอก เพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการ (Needs) ดังกล่าวนี้นี้ เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะ

เป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดีและยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2528 : 147 อ้างอิงจาก วัชรระ คำเพ็ง. 2537) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจ (Motivation) ความตั้งใจหรือความต้องการของนักกีฬานั้นเป็นที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬานั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม และพิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 44 อ้างอิงจาก กนกวรรณ สารจันทร์. 2546) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้วานักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมาธิดี เชื่อมมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดและมีแรงจูงใจมาก

ดังนั้น พลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมากและเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตน

จากที่ได้กล่าวมาสรุปได้ คือ คนเริ่มเล่นกีฬาและเล่นกีฬาไปแล้วต้องมีแรงจูงใจเป็นเหตุที่ทำให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา ซึ่งแต่ละสาเหตุย่อมขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของคนแต่ละคน

แรงจูงใจในการฝึกซ้อมกีฬา

ชาอุชัย โพธิ์คลัง (2532 : 50) กล่าวว่า แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเตรียมทีม การฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจ แตกต่างกันไปสรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาของแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำในสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างมีแรงจูงใจภายในตนเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการ (Need) ดังกล่าวนี้นี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้น ในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากผู้ฝึกสอนได้สังเกตเห็นความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดีและยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 79 – 77 อ้างอิงจาก กนกวรรณ สารจันทร์. 2546) ได้กล่าวถึงการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบความสำเร็จอย่างทั่วถึงกันในการกีฬาการจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาควรจัดให้นักกีฬาได้รับความสำเร็จซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น

2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจทำให้นักกีฬา มีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเองและเกิดความรู้สึกว่าได้ประสบความสำเร็จ
3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทางและควรใช้บ่อย ๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนช่วยเหลือทีม เน้นบทบาทความสำคัญของแต่ละคนที่มีต่อความสำเร็จของทีมและทำให้นักกีฬา
4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วย ความพยายามมีการประเมินมีการปรับปรุง ว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน
5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกซ้อมเกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาได้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ
6. การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายของการฝึกท้าทาย ความสามารถ เกิดอยากลองเล่นอยากซ้อม และอยากแข่งขัน

พระพงศ์ บุญศิริ (2536 : 66-67 อ้างอิงจากสืบสาย บุญวิรัตน์.2541) กล่าวว่า การสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาในขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุผลสำคัญที่ช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันดังนั้น โค้ช จึงพยายามเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนดูแลควบคุมอยู่นั้นได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทดสอบหรือทดสอบความสามารถของตน ได้ร่วมสนุกสนานทั้งภายนอกและภายใน หรือมีส่วนร่วมในการวางแผนฝึกซ้อม และแข่งขันเป็นครั้งคราว สิ่งเหล่านี้จะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นทำให้เกิดความพึงพอใจจนไปสู่ความสำเร็จซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. มีความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) จัดเป็นแรงจูงใจที่ซ่อนเร้นอยู่ในนักกีฬาทุกคนเมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้จะเกิดมานะในการฝึกซ้อมอย่างมีจิตใจเพื่อที่จะให้ตนเองมีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะทำได้เพื่อความสำเร็จในแข่งขันที่จะมาถึง
2. เกิดความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) เป็นความคิดต้องการให้เป็นโดยปรารถนาให้เกิดขึ้นกับตนหรือทีมการที่นักกีฬาสร้างจินตนาการความสำเร็จในความฝันเช่นนี้จะทำให้เกิดความรู้สึกเคร่งครัดกับตนเองในการฝึกซ้อมเพราะต้องการเห็นตนและเพื่อนร่วมทีมประสบความสำเร็จตามที่คิดไว้ทำให้นักกีฬาที่รู้สึกว่าถ้าตนมีมานะขยันฝึกซ้อม แล้วย่อมพัฒนาการเล่นดีขึ้น และสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากขึ้น ความรู้สึกนี้จะเป็นแรงจูงใจแบบซ่อนเร้นที่มีในนักกีฬาเกือบทุกคน
3. ความรู้สึกที่ตนเองถูกลบหลู่หรือถูกพบบาด (The Sense of Humiliation and Revenge) การที่นักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้เหนือประสบความสำเร็จล้มเหลวจากการแข่งขันเขาก็จะรู้สึกได้สูญเสียชื่อเสียงเกียรติยศที่มีอยู่ไปแล้วความรู้สึกนี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้อยากแก้ตัวหรือแก้แค้น

หากมีโอกาสอีกครั้งความรู้สึกนี้จะกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกผูกพันบาทเตือนใจให้มานะฝึกซ้อมหนักอยู่ตลอดเวลา เพื่อรอเวลาและโอกาสเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปกลับคืนมาให้ได้

4. ความต้องการยกระดับของตนเอง (Level of Aspiration) เป็นความรู้สึกที่ต้องการยกระดับมาตรฐานของตนเองให้สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับทางฐานะ เศรษฐกิจสังคม หน้าที่การงาน และอื่น ๆ ซึ่งมีแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ซ่อนเร้นในตัวและเป็นแรงขับทำให้เกิดความพยายามในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) จัดเป็นแรงจูงใจที่ซ่อนเร้นในตัวนักกีฬาแต่ละคนซึ่งเกิดจากการพยายามฝึกซ้อมหนักเพื่อให้มีสมรรถภาพทางกายและใจพร้อมสูงทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นและจะค้นพบสิ่งใหม่ในขณะที่ฝึกซ้อมอย่างไม่คาดฝัน เช่น ทักษะพิเศษซึ่งจะเป็นตัวทำให้เกิดความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น แรงจูงใจชนิดนี้จะเป็นแรงขับให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

6. ความปรารถนาที่อยากจะชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาที่มีความสามารถสูงจะมีพลังซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นสำนึกอยู่ตลอดเวลา คือปรารถนาชัยชนะ ทำให้ต้องฝึกหนักเพื่อการเอาชนะ ซึ่งหมายถึงเครื่องบ่งชี้ให้สังคมเห็นว่าเรามีความสามารถอย่างแท้จริง และจะมีผลด้านอื่น ๆ ตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่ง การงาน สภาพความเป็นอยู่ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นตัวจูงใจให้เกิดความมานะพยายามเพื่อชัยชนะอยู่เสมอ

พิระพงศ์ บุญศิริ (2536 : 65 อ้างอิงจากสืบสาย บุญวิรุบุตร.2541) แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญมากต่อการเตรียมทีมและการฝึกกีฬา นักจิตวิทยาได้ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจต่างกัน แต่มีการสรุปว่าแรงจูงใจเป็นกระบวนการของนักกีฬาที่อยู่ในตัวของนักกีฬาแต่ละคนและพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อจำแนกประเภทของแรงจูงใจ และวิธีที่ยอมรับกันส่วนใหญ่ก็คือ การแบ่งพื้นฐานของแรงจูงใจ 3 ทาง คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่มีมาแต่กำเนิดเกิดจากความต้องการทางด้านร่างกายและความจำเป็นในการดำรงชีวิต

2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการในการเคลื่อนไหว หรือประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น หรือต้องการมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ

3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ได้แก่การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยได้รับอิทธิพลมา ได้แก่ บุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ควณิกคิด ความเชื่อนขนบธรรมเนียมประเพณี

แรงจูงใจลักษณะนี้ที่สำคัญได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการตำแหน่งฐานะทางสังคม ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจ ความสุขสบาย สนุกสนานในการร่วมและพักผ่อนกับหมู่คณะ

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้น ย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งจะช่วยให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ด้วยเหตุผลนี้เองผู้ฝึกสอนหรือโค้ชทั้งหลาย จึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้น ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในการสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว

ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2528 : 94 -114 อ้างอิงจากมลิวัลย์ ผิวคราม.2549) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่าง ๆ คือ

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึก โดยจะเห็นจากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น เป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่เกิด โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ
2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อกับสัมพันธ์กันนั้นมิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้
3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลางมีความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก
4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคลโดยการแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่า เป็นผู้ที่มีอำนาจส่วนตัวแต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ ด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้วจะทำให้มองโลกในทางลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีความตั้งใจที่จะแสวงหาการทำลายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยงบุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินคือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยนสิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532 : 51 – 53 อ้างอิงจากกนกวรรณ สารจันทร์.2546) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึก

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ที่มีกับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้คนมีจิตความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมาไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยากด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกันคือ (1) ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และ (2) ความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมและกฎระเบียบต่าง ๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมป์เปี้ยนต่าง ๆ ทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำหรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่า หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้ก็คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกว่าตนถูกลบหลู่หรือพยายาบท (The sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬานั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทเดือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมาจึงเป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาที่มีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคน อาจจะมีความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ – สังคม ระดับของหน้าที่การงาน และอื่น ๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่คืออย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬา ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจก็จะเป็นแรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ให้ตัวเองต้องฝึกหนัก นั่นคือความปรารถนาที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้น ๆ

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

การเลือกอาชีพเกิดจากการที่บุคคลหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพ โดยจะเลือกอาชีพที่ดีที่สุดและสนองความต้องการของตนเองมากที่สุดโดยเน้นความสำคัญของการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงในเรื่องความสามารถ ความถนัด ลักษณะนิสัย จุดเด่น จุดด้อยเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลทางด้านอาชีพ ทฤษฎีและแนวคิดการเลือกอาชีพที่สำคัญมี ดังนี้ (เปรมชัย สโรบล. 2542 : 17; อ้างอิงจากปัญญา สังข์ภิรมย์. 2549 : 25)

ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล (Traits and Factors Theory) ทฤษฎีนี้มีหลักการว่าบุคคลใช้วิจารณญาณตัดสินใจเลือกอาชีพโดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเองและวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน โดยมีรากฐานมาจากจิตวิทยาความแตกต่างระหว่างบุคคล (Psychology of Individual Differences) และจิตวิทยาประยุกต์ (Applied Psychology) โดยมีหลักการว่า บุคคล

ประกอบด้วยลักษณะหลายประการ เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกลักษณะ เช่น เป็นคนชอบเก็บตัว แสดงตัว ใจเย็น หรือใจร้อน ซึ่งสำรวจและวัดได้ด้วยแบบสอบถามทางจิตวิทยา หรือแบบสำรวจ ตลอดจนใช้การสังเกตหรือการสัมภาษณ์ นอกจากนี้ยังมีการเน้นว่าบุคคลเลือกอาชีพโดยพิจารณาลักษณะของอาชีพประกอบกับการพิจารณาตนเอง เช่น การพิจารณาลักษณะอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน เวลา และทุนทรัพย์ที่จะต้องใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพและยังมีความเชื่อการเลือกอาชีพของบุคคลไม่ใช่การลองผิดลองถูกแต่ต้องใช้ความคิดพินิจพิเคราะห์เป็นอย่างดี

หลักการดังกล่าวเหมือนกับการเลือกอาชีพของแฟรงค์ พาร์สัน (Frank Parson) ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งการแนะแนวอาชีพ โดยมีหลักการเลือกอาชีพดังนี้ คือ

1. การวิเคราะห์ตนเอง โดยบุคคลจะวิเคราะห์คุณสมบัติต่างๆ และองค์ประกอบของตนเอง เป็นต้นว่า ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจสถานการณ์ต่าง ๆ ในครอบครัว
2. การวิเคราะห์อาชีพ โดยบุคคลจะแสวงหาความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับอาชีพ เป็นต้นว่าความรู้เกี่ยวกับลักษณะของอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ
3. การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเองและวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน

จะเห็นได้ว่าการเลือกอาชีพของบุคคลนั้น เกิดจากที่บุคคลสำรวจตนเองควบคู่ไปกับการสำรวจอาชีพแล้วจึงตัดสินใจเลือกอาชีพนั้นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ การให้นักเรียนได้ประเมินตนเองจากแบบทดสอบด้านต่าง ๆ และการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพจะเป็นหนทางที่จะทำให้นักเรียนสามารถสำรวจตนเองและสำรวจอาชีพ และสามารถตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความถนัดและบุคลิกภาพของนักเรียนได้

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ (Holland's Theory of Vocational Choice) จอห์นเอล ฮอลแลนด์ (ปาริชาติ . 2538 : 29 อ้างอิงจาก Holland. 1966 : 53 – 59) อธิบายการเลือกอาชีพของบุคคลในปี 1959 ว่าแบบฉบับของพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ มีหลักการว่า บุคคลจะเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน ฮอลแลนด์ (Holland) ได้สร้างเครื่องมือสำหรับวัดความคิดนี้ออกมา 2 อย่าง คือ เครื่องมือสำรวจความสนใจในอาชีพ (Vocational Preference Inventory – VPI และ Self – Directed Search – SDS) ทฤษฎีนี้ขึ้นอยู่กับสมมติฐานที่ว่า ลักษณะของความสนใจในการเลือกอาชีพของบุคคลก็คือ ลักษณะของบุคลิกภาพนั่นเอง ซึ่งฮอลแลนด์ได้แบ่งกลุ่มของความสนใจในการเลือกอาชีพออกไปตามลักษณะของกลุ่มคนดังนี้ คือ

1. เป็นบุคคลที่ชอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการปฏิบัติกับเครื่องยนต์กลไก (Realistic) งานเกษตรกรรม เทคนิค ช่าง กีฬา เป็นต้น
2. เป็นบุคคลที่ชอบวิเคราะห์ประเมินผล (Investigative) อยากรู้อยากเห็นชอบค้นคว้าวิจัยระเบียบกฎเกณฑ์และมีความแน่นอน
3. เป็นบุคคลที่ชอบแสดงออกไม่คล้อยตามบุคคลอื่น (Aristic) เป็นคนชอบริเริ่มไม่เอาอย่างใคร ทำงานอย่างอิสระ ไม่มีโครงสร้างมากนัก ใช้ความคิดฝันได้สะดวก
4. เป็นบุคคลที่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น (Social) ช่วยเหลือผู้อื่น ช่วยคนที่มีปัญหาทางจิตใจ แต่ไม่ชอบให้ใครสั่ง ไม่ชอบอยู่ใต้บังคับบัญชาของใคร
5. เป็นบุคคลที่ชอบกิจกรรมที่มีอิทธิพลเหนือคนอื่น (Enterprise) ใช้ทักษะทางการพูดจะมองเห็นตนเองเป็นผู้นำเต็มตัว ชอบชักจูงชักนำให้ผู้อื่นคล้อยตามเป็นบุคคลที่ชอบทำงานเกี่ยวกับตัวเลข การนับจำนวน
6. เป็นบุคคลที่ชอบบทบาทที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชา (Conventional) พอใจที่จะคล้อยตามหรือเชื่อฟังเสียงการโต้แย้ง

ดังนั้น บุคคลจะพิจารณาบุคลิกภาพของตนเองและพิจารณาลักษณะของงานและสภาพแวดล้อม เพื่อให้เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งฮอลแลนด์เน้นว่า การที่บุคคลรู้จักบุคลิกภาพของตนเองและมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพ มีความสำคัญมากในการเลือกอาชีพ ทั้งนี้เพราะความคาดหวังเกี่ยวกับอาชีพของบุคคล นั้นขึ้นอยู่กับการที่บุคคลประเมินตนเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าการวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

วิลลิส (Willis. 1982 : 10 อ้างอิงจากอารี พันธัมณี.2534) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินตัวเองและผู้ฝึกสอนประเมินนักกีฬาในการแข่งขัน จุดมุ่งหมายของการศึกษารั้งนี้ เป็นการตรวจสอบถึงพลังของการกลัวความล้มเหลว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 33 คน เป็นนักกีฬาหญิง 10 คน เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล กรีฑาลู่และลานนักวิ่งทางไกล นักกีฬาทั้งหมดเป็นนักกีฬาระดับมหาวิทยาลัย นักกีฬาดอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการแข่งขันกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ซึ่งออกแบบสอบถามเฉพาะกีฬา มีน้ำหนักคะแนน 3 ระดับ ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะของนักกีฬามีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ การประเมิน

ตัวเองของนักกีฬา การเข้าร่วมแข่งขันและพลังแรงจูงใจ คะแนนเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะและความรู้ความเข้าใจที่พบเสมอ ๆ คือ ความกลัว

เออลี่ (Early. 1987 : 93 อ้างอิงจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์.2545) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวขั้นพื้นฐาน ที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขันกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬากอล์ฟ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านกลัวความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแต่ไม่มีในกีฬาประเภททีม และพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ไวท์ (White . 1989 : 155 อ้างอิงจากสืบสาย บุญวีรบุตร.2541) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะตัวทางด้านเกี่ยวกับจิตวิทยาและแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูง จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ เพื่อทำความเข้าใจด้านประชากรศาสตร์ และลักษณะของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักกีฬาจากหญิงจากมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์น ประสบความสำเร็จในรายการแข่งขันภายในประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามมาตรฐานซึ่งมี 3 ตอน คือ ประสพการณ์ทางด้านการกีฬา ความคิดเห็นส่วนตัว และระดับความสนใจทางสังคม จุดสนใจของการศึกษาในขั้นต้นเป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในขอบเขต 5 ด้าน คือ ความต้องการเอาชนะด้วยการแสดงออกทางก้าวร้าว ความขัดแย้ง ความสามารถ ความร่วมมือและการแข่งขัน คำถามเพื่อการวิจัยเป็นแบบเฉพาะเจาะจงที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวในทางการกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา แรงจูงใจในการเล่นกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา ผลของการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรูสึกในทางลบ มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่า การจัดแก้ไขของค้ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการ

แข่งขันอย่างสูงเขาก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

เฟรดเดอริก (Frederick. 1991 : 1689 อ้างอิงจากอารี พันธมณี.2534) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของการเข้าร่วม และสภาพจิตใจที่แสดงออกมา เช่น การยกย่องตนเอง ความห่อหุ้ม ความกังวลใจสภาพความเป็นจริงของตนเองและควมมีชีวิตชีวา โดยยึดตามแนวทฤษฎีแรงจูงใจของ เดซีและไรอัน (Deci and Ryan. 1985) ได้เสนอความสำคัญของการศึกษา 2 สิ่ง สิ่งแรกเป็นการกระทำที่เชื่อมแรงจูงใจในการเข้าร่วมกับสภาพจิตใจที่แสดงออกมา สิ่งที่สองคือ การวัดผลวิธีใหม่ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใหญ่ 376 คน กลุ่มนักเรียน 150 คน ผลของการศึกษาพบว่าเหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นปัจจัย 3 ส่วนย่อย คือ แรงจูงใจภายในความสามารถและความสัมพันธ์ของร่างกาย มีการตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ค้นพบระหว่างตัวแปรย่อยของเหตุจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของตัวแปรในการเข้าร่วมและสภาพจิตใจที่แสดงออกมา แรงจูงใจในการเข้าร่วมได้ถูกค้นพบถึงความแตกต่างโดยเพศของผู้เข้าร่วมผู้หญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ชาย ในเรื่องแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกาย และผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ในแรงจูงใจในด้านความสามารถแรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นตัวแปรโดยกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มกีฬาบุคคลกลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพ และกลุ่มกีฬาประเภททีม กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพมีคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกายสูงกว่ากิจกรรมกลุ่มอื่น ๆ การศึกษาทางด้านสภาพจิตใจควมมีชีวิตชีวา พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยกย่องตนเองและความกังวลใจ การศึกษาเสนอให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญ แสดงว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านจิตใจอย่างมีนัยสำคัญ

มิเชลล์ (Mitchell. 1992 : 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในและสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียน การศึกษามุ่งตรวจสอบพิสูจน์ระดับของแรงจูงใจภายนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่น ๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ ความสามารถในการรับรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับกลางโดยให้ตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนพลศึกษาได้พัฒนาขึ้นและการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น คือ นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นผลการศึกษาพบว่า ระดับของแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ การค้นคว้าครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตของ ความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

ทีเจิร์ดส์มา (Tjeerdsma, 1994 : 2949 อ้างอิงจากพวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ได้ทำการสำรวจแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ในวิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษานี้เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ เพื่ออธิบายถึงการงูใจและกระบวนการทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับหก 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบ ในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดทิศทางของพวกเขารองแรงงูใจภายในวิชาพลศึกษาเท่ากับทักษะทางกลไกของเขารองความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอลการเรียนได้ถ่ายทำเป็นวิดีโอเทป และกำหนดรหัสเพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่และอัตราการกระทำระหว่างหน่วย ผลแสดงให้ให้เห็นว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดตั้งขึ้นไม่ได้อธิบายแรงงูใจ กระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจอย่างไรรีก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบถูกทำให้เหมือนกันการกระทำในวอลเลย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอลขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางทักษะกลไกการรับรู้ความสามารถในทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงงูใจภายใน ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะแนวทางและตัวแปรคงที่ เป็นตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะแนวทางของแรงงูใจภายใน ผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจ ลักษณะของการจัดสภาพทั่ว ๆ ไปของวิชาพลศึกษา การจัดบรรยากาศโดยครู (แบบของงาน การจัดการ และผลสะท้อนกลับ) แรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ของนักเรียนได้ถูกนำมาอภิปราย

อมอเรสและฮอร์น (Amorase and Horn, 1995 : 20) ได้ทำการทดสอบแรงงูใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช และสถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพการศึกษาสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงงูใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน 76 คน ผลวิเคราะห์พบว่า ลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลสนับสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงงูใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงงูใจภายใน

ฮอลล์และเออร์เลส (Hall and Earles, 1995 : 57) ได้ศึกษาเรื่องดัชนีแรงงูใจที่ชี้ให้เห็นระดับความสนใจและความสำเร็จของการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการขยายผลการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับดัชนีแรงงูใจที่ชี้ให้เห็นถึงระดับความสนใจและความสำเร็จในกีฬาการวิจัยครั้งแรกนั้นมีปัจจัยหลักที่ว่านักกีฬาสามารถมีสิทธิเลือกที่จะเข้าร่วมเล่นกีฬาหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นการเหมาะสมที่จะสามารถเข้าใจถึงแรงงูใจของเด็กต่อกิจกรรมพล

ศึกษาที่อาจลดน้อยลงได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 253 คน มีอายุระหว่าง 11 – 15 ปี ซึ่งลงทะเบียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสอบถามได้ถามถึงตัวกำหนดความสำเร็จในเป้าหมาย สภาพบรรยากาศของห้องเรียนพลศึกษา ความสนใจภายใน และความเชื่อเกี่ยวกับความสำเร็จ ผลการวิเคราะห์พบว่า ช่วงชี้นำและสอนเนื้อหาต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายอยู่ที่การฝึกฝนนั้นเป็นวิธีที่ได้รับความสนใจและสนุกสนานที่สุด ทั้งยังกล่าวเสริมความเชื่อว่า ความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จด้วย จากการศึกษายังพบว่า ช่วงที่นักกีฬาเบื่อหน่ายที่สุด และมีความเชื่อว่าความสามารถและความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลเพิ่มว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นแบบให้แสดงออกมากกว่าสภาพห้องเรียนของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คารูสซานู และโรเบิร์ตส (Karuussanu and Roberts. 1995 : 57) ได้ศึกษาแรงจูงใจในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหามุมมองของการกำหนดเป้าหมายชัดเจน และบรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่มีต่อระดับแรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 247 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐานแบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการเรียน ดัชนีชี้ถึงแรงจูงใจภายใน ประสิทธิภาพ และความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะจะทำให้ให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอนโพร์แฮนด์ แบคแฮนด์และวอลเลย์ ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ผลดี แต่ในทางชี้แนะและสาธิตการตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงจูงใจภายใน ขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่รับรู้โดยจะแสดงประสิทธิภาพ จะเห็นว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกันจะมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

งานวิจัยในประเทศ

คณัย ยานอม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬายก การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬายก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยและรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยเข้าร่วมการแข่งขัน ประจำปี พ.ศ. 2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก เครื่องที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำ

ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาชนน้ำนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจและด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาชนน้ำนักหญิงระดับประชาชนมีแรงงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 2 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรักความถนัด และความสนใจ

3. นักกีฬาชนน้ำนักหญิงทีมชาติมีแรงงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงงใจเฉลี่ยในระดับน้อย 1 ด้าน ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

สุริย์ พันธรักษ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มุ่งหมายเพื่อการศึกษาแรงงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพและสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาทั้งหมดมีแรงงใจเฉลี่ยในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุทั่วไป มีแรงงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดย สมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษา จำนวน 60 คน และรายการอื่น ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

1. ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก
2. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก
3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

กฤษฎา จุลชาติ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงงใจในการเล่นกอล์ฟการวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงงใจในการเลือกเล่นกีฬากอล์ฟ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเยาวชนชาย เยาวชนหญิง ประชาชนชาย ประชาชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ ณ สนามฝึกซ้อมในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 สนาม กลุ่มตัวอย่าง 100 คน รวมจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนชายที่เล่นกีฬากอล์ฟ มีแรงงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 3 ด้านตามลำดับ คือรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความรักความถนัด และความสนใจ มีแรงงใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงงใจในระดับมาก คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. เยาวชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

3. ประชาชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงงูใจในการเล่นกอล์ฟระดับปานกลาง 5 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

4. ประชาชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงงูใจในการเล่นกอล์ฟระดับปานกลาง 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัด และความสนใจ และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงงูใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพและอนามัย และมีแรงงูใจระดับน้อยที่สุดคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

กนกวรรณ สารจันทร์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงงูใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงงูใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 จำนวน 234 คน เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชาย 130 คน และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงงูใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับ คือ ความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์มีแรงงูใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงงูใจในระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงงูใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 2 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านความรักความถนัดและความสนใจมีแรงงูใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านรายได้และผลประโยชน์

ไตรลักษณ์ คำนิล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงงูใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงงูใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นและเพื่อเปรียบเทียบแรงงูใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ทั้ง 6 ด้าน ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และเปรียบเทียบแรงงูใจทั้ง 6 ด้าน โดยใช้สถิติ ไค-สแควร์ (Chi-Square) และกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยเอกชน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของเอกชน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ทั้ง 6 ด้าน ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน

3.1 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัย ของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05

3.2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3.4 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3.5 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นด้านเกียรติยศชื่อเสียงระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3.6 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากทฤษฎีและหลักการ รวมทั้งงานวิจัยที่ได้เสนอนี้จะเห็นว่าแรงจูงใจมีส่วนสำคัญในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคคล สามารถช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เป็นพฤติกรรมพึงประสงค์ สามารถปรับปรุงตนเองเข้าใจตนเอง ยอมรับและตระหนักในความสามารถของตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์จึงเป็นประโยชน์ช่วยให้เข้าใจในการกระทำและพฤติกรรมของมนุษย์เราได้มากขึ้น สามารถใช้ในทางที่สร้างสรรค์ที่พึงงามต่อตัวเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ

พริเจต ริวทอง (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักกีฬาจำนวน 800 คน แยกเป็นนักกีฬาประเภทบุคคล 400 คน และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดแรงจูงใจภายใน/แรงจูงใจภายนอกของไวส์ที่แปลเป็นภาษาไทย หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า “ที”

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาประเภทบุคคลและนักกีฬาประเภททีม ทำเข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
2. แรงจูงใจของนักกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน
3. นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
4. แรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมในการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

วัชระ คำเพ็ง (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ
 2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงกับกลุ่มนักมวยไทยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำ
 3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มนักมวยไทยในอดีตกับกลุ่มนักมวยไทยในปัจจุบัน
 4. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยกับสถานภาพของนักมวยไทย
- กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักมวยไทยอาชีพ จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในอดีต กลุ่มที่ 2 กลุ่มนักมวยที่มี

สัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในอดีต กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในปัจจุบัน และ กลุ่มที่ 4 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในปัจจุบัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดแรงจูงใจไฟ้สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรง .74 ไปใช้วัดกับกลุ่มประชากรนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. แรงจูงใจไฟ้สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 133.05
2. กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูง มีแรงจูงใจไฟ้สัมฤทธิ์สูงกว่า กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. กลุ่มนักมวยไทยในอดีต และกลุ่มนักมวยไทยในปัจจุบัน มีแรงจูงใจไฟ้สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยกับสถานของนักมวยไทยต่อแรงจูงใจไฟ้สัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมนึก บุญนา (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทย ของนักเรียนชาย ช่วงชั้นปีที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 226 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ทางผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอแนะนำมาเขียนเป็นความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจระดับมาก ร้อยละ 49.63 รองลงมาคือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.81 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.71 ระดับน้อย ร้อยละ 8.19 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.67

ด้านสุขภาพและอนามัย นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.05 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 30.71 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.00 ระดับน้อย ร้อยละ 8.19 และระดับน้อยที่สุด 7.70

ด้านรายได้และผลประโยชน์ นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจ ระดับมาก ร้อยละ 44.12 รองลงมาคือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.02 ระดับปานกลาง ร้อยละ 12.77 ระดับน้อย ร้อยละ 10.24 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.85

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.99 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 30.64 ระดับปานกลาง ร้อยละ 11.50 ระดับน้อย ร้อยละ 9.79 และระดับน้อยที่สุด 9.07

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งผลการวิจัยที่ได้เสนอนี้จะเห็นว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญในการสร้างความสำเร็จและชี้ถึงความต้องการของบุคคลในการกระทำ และการเลือกประกอบอาชีพต่อไป ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยเรื่องแรงจูงใจที่ส่งผลให้นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นของไทยสนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ โดยผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแม็กเคลแลนด์ และทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ และข้อเสนอแนะอื่นๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นของประเทศไทยที่ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันในรายการแข่งขันที่ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย รับรองในปี พ.ศ. 2550 จำนวนโดยประมาณ 6,000 คน (จากการคาดการณ์โดยดูจากสถิติผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันแต่ละรายการที่ทางลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยพระบรมราชูปถัมภ์เป็นผู้รับรองในปี พ.ศ.2549) โดยทำการคัดเลือกแต่ผู้ที่สนใจจะลงทำการแข่งขันเทนนิสอาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการที่ผู้วิจัยทำการสำรวจประชากรโดยการสอบถามจากนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน มีผู้สนใจในการเล่นเทนนิสระดับอาชีพ จำนวน 1 คน ผู้วิจัยได้เทียบสัดส่วนจากจำนวนนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นโดยประมาณ 6,000 คน (จากการคาดการณ์โดยดูจากสถิติผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันแต่ละรายการที่ทางลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับรองในปี พ.ศ. 2549) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แต่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจำนวน 160 คน มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposively Selected)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและสัมภาษณ์เรื่องแรงงูใจที่ส่งผลให้นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นของไทยสนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ในปี พ.ศ.2550 แบ่งออกเป็น 3 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ(Check list) และแบบปลายเปิด (Open Ended)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Opened-Ended)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ทางผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่างๆที่เป็นแรงงูใจโดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงงูใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬาเทนนิส
2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุย สอบถามนักกีฬาเทนนิสและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถามโดยแยกลักษณะของแรงงูใจออกเป็น 2 ด้านคือ

3.1 แรงงูใจภายใน

3.2 แรงงูใจภายนอก

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรงโดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruency)

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงโดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปมาสร้างมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดระดับของแรงงูใจตามเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด	หมายความว่า	นักกีฬาได้รับแรงงูใจจากเหตุผลในข้อนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	นักกีฬาได้รับแรงงูใจจากเหตุผลในข้อนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	นักกีฬาได้รับแรงงูใจจากเหตุผลในข้อนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	นักกีฬาได้รับแรงงูใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	นักกีฬาได้รับแรงงูใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อยที่สุด

การแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลโดยอิงเกณฑ์ หากค่าเฉลี่ยเมื่อทำการวิเคราะห์แปลผล (อารมณ นาวากาญจน์. 2546: 56; อ้างอิงจาก วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงไปทดลองใช้กับนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach, 1970 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ เท่ากับ 0.93

7. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดการดำเนินงานตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัย ปรินูญานิพนธ์ เอกสาร บทความ วารสาร สิ่งตีพิมพ์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
2. รวบรวมปัญหา และนำมาสร้างแบบทดสอบ
3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้คณะกรรมการผู้ควบคุมปรินูญานิพนธ์ ตรวจสอบแล้วทำการปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจพิจารณาหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขเสนอต่อคณะกรรมการผู้ควบคุมปรินูญานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง
6. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
7. นำแบบสอบถามมาทดลองใช้กับนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นของประเทศไทยที่ลงทะเบียนเข้าแข่งขันในรายการแข่งขันของลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยประจำที่ไม่ใช่

กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของ ครอนบาช (Cronbach)

7. นำแบบสอบถามที่ได้มาเก็บรวบรวมข้อมูล
8. สรุปและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1 . นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
- 2 . นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test independent)
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 นำมาสรุปเสนอข้อมูลในรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ และเพื่อให้เกิดความหมายที่ตรงกันผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงความถี่แบบที (t-distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็นโอกาส (probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเรื่อง แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ โดยการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรเพศชายจำนวน 87 คน และเป็นเพศหญิงจำนวน 73 คน รวมทั้งสิ้น 160 คน และหลังจากที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามพบว่า แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ จำนวน 160 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้จำนวนความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test independent)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 160)		
รายการ	จำนวนความถี่	ค่าร้อยละ
	(f)	(%)
เพศ ชาย	87	54.4
หญิง	73	45.6
รวม	160	100
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขัน		
1 - 3 ปี	98	61.3
ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป	62	38.7
รวม	160	100

จากตาราง 1 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย 87 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 และเพศหญิง 73 คน คิดเป็น ร้อยละ 45.6 และเป็นผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสเป็นเวลา 1 - 3 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 เป็นผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสตั้งแต่ 4 ปี ขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7

ตอนที่ 2 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจของแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ

ตาราง 2 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด (n = 160)

รายการ	จำนวนของแรงงูใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงงูใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านมีความสนใจในกีฬาเทนนิสอาชีพ	84	58	14	4	0	4.39	0.75	มากที่สุด
2. ท่านชอบชมการแข่งขันกีฬาเทนนิสอาชีพ	70	55	27	8	0	4.17	0.89	มากที่สุด
3. ท่านชอบเล่นกีฬาเทนนิส	78	71	11	0	0	4.42	0.62	มากที่สุด
4. ท่านเชื่อมั่นว่าสามารถเล่นกีฬาเทนนิสอาชีพได้	45	45	48	21	1	3.70	1.04	มาก
5. มีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน หรือ นักกีฬาเทนนิสอาชีพเห็นว่าท่านสามารถเล่นเทนนิสระดับอาชีพได้	68	35	50	7	0	4.03	0.96	มาก
6. ท่านคิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับท่าน	79	46	31	2	2	4.24	0.89	มากที่สุด
รวม	70.67	51.67	30.17	7.00	0.50	4.16	0.86	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด โดยภาพรวมมีของแรงงูใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับของแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด แรงงูใจอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจใน

กีฬาเทนนิสอาชีพ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.75) แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ชอบเล่นกีฬาเทนนิส ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.62) และแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่คิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพเป็นอาชีพที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.89) และระดับของแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด ที่มีแรงงูใจอยู่ในระดับมาก ดังนี้ แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ชอบชมการแข่งขันกีฬาเทนนิสอาชีพ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.89) แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่เชื่อมั่นว่าสามารถเล่นกีฬาเทนนิสอาชีพได้ ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 1.04) แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬาเทนนิสอาชีพเห็นว่าท่านสามารถเล่นเทนนิสระดับอาชีพได้ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

ตาราง 3 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
ที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์

(n=160)

รายการ	จำนวนของแรงงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านคิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพ สามารถสร้างรายได้ให้ท่านได้	49	82	29	0	0	4.13	0.69	มาก
2. ท่านต้องการค่าตอบแทนจากการ แข่งขันเทนนิสอาชีพ (เงินรางวัล เงินสนับสนุน เงินอัดฉีด)	49	63	33	15	0	3.91	0.94	มาก
3. ท่านต้องการสวัสดิการจาก หน่วยงานที่เป็นผู้สนับสนุนกีฬา เทนนิส	56	58	38	7	1	4.01	0.91	มาก
4. ท่านต้องการที่จะได้พบปะ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับ นักกีฬาเทนนิสอาชีพระดับโลก	42	21	59	26	12	3.34	1.24	มาก
5. ท่านต้องการโอกาสในการ เดินทางไปประเทศต่างๆเพื่อเข้า แข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ	50	40	53	16	1	3.76	1.03	มาก
6. ท่านต้องการเข้าทำงานในสถานที่ ที่สนับสนุนกีฬาเทนนิสอาชีพ อย่างต่อเนื่อง	37	90	25	8	0	3.98	0.77	มาก
7. ได้รับประสบการณ์จากการเดิน ทางเข้าร่วมการแข่งขันทั่วโลก	34	64	42	16	4	3.68	1.00	มาก
รวม	45.29	59.71	39.86	12.57	2.57	3.83	0.94	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยภาพรวมมีระดับของแรงงูใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับของแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ที่มีแรงงูใจอยู่ในระดับ มาก ทั้งหมด ($\bar{X} = 4.13$, $\bar{X} = 3.91$, $\bar{X} = 4.01$, $\bar{X} = 3.34$, $\bar{X} = 3.76$, $\bar{X} = 3.98$ และ $\bar{X} = 3.68$) ตามลำดับ

ตาราง 4 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
ที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง

(n=160)

รายการ	จำนวนของแรงงูใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงงูใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านต้องการสร้างชื่อเสียงในด้าน กีฬาเทนนิสอาชีพให้กับตนเอง	46	73	39	2	0	4.02	0.77	มาก
2. ท่านต้องการการยอมรับจาก บุคคลทั่วไปในเรื่องของการเป็น นักกีฬาเทนนิสอาชีพ	51	60	37	12	0	3.94	0.92	มาก
3. ท่านต้องการเป็นนักเทนนิสอาชีพ ระดับโลก	40	49	54	14	3	3.68	1.01	มาก
4. ท่านชอบให้มีผู้ชม มาเป็นกำลังใจ ในขณะแข่งขัน	35	67	47	11	0	3.79	0.86	มาก
5. ท่านต้องการเป็นตัวแทนในการ แข่งขันเทนนิสระดับชาติ	55	64	38	3	0	4.07	0.81	มาก
6. ท่านต้องการเป็นที่ชื่นชมของผู้ชม กีฬาเทนนิสอาชีพทั่วโลก	53	54	42	9	2	3.92	0.97	มาก
รวม	46.67	61.17	42.83	8.50	0.83	3.90	0.89	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขัน
เทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง โดยภาพรวมมีระดับของแรงงูใจอยู่ในระดับ มาก
($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับของแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิส
สมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง ที่มีแรงงูใจอยู่ใน
ระดับ มาก ทั้งหมด ($\bar{X} = 4.02$, $\bar{X} = 3.94$, $\bar{X} = 3.68$, $\bar{X} = 3.79$, $\bar{X} = 4.07$, และ $\bar{X} = 3.92$)
ตามลำดับ

ตาราง 5 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
ที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

(n=160)

รายการ	จำนวนของแรงงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านอยากที่จะแข่งขันกับนักกีฬา เทนนิสระดับอาชีพที่มีทักษะทาง เทนนิสระดับสูง	54	33	48	16	9	3.67	1.20	มาก
2. ท่านต้องการเข้าร่วมการแข่งขัน แข่งขันเทนนิสในรายการสำคัญๆ ของโลก	81	35	41	3	0	4.21	0.89	มากที่สุด
3. การเป็นนักกีฬาเทนนิสระดับ อาชีพทำให้มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง	74	35	51	0	0	4.14	0.88	มาก
4. มีโอกาสได้เข้าสู่วงการบันเทิง โฆษณา	67	64	28	1	0	4.23	0.75	มากที่สุด
5. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนเทนนิส ระดับอาชีพ	55	69	33	3	0	4.10	0.79	มาก
6. ท่านต้องการประสบความสำเร็จ ในการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพ ในรายการแข่งขันระดับโลก	76	52	29	3	0	4.26	0.82	มากที่สุด
รวม	67.83	48.00	38.33	4.33	1.50	4.10	0.89	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต โดยภาพรวมมีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับของแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคตที่มีแรงงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ดังนี้ แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการเข้าร่วมการแข่งขันแข่งขันเทนนิสในรายการสำคัญๆของโลก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.89) แรงงใจของนักกีฬาเทนนิส

สมัครเล่นที่ต้องการมีโอกาสได้เข้าร่วมการแข่งขัน โฆษณา ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.75) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพในรายการแข่งขันระดับโลก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.82) และระดับของแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ แรงจูงใจแรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในอนาคต ที่มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ดังนี้ แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่อยากจะแข่งขันกับนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพที่มีทักษะทางเทนนิสระดับสูง ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 1.20) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการเป็นนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพเพื่อให้มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.88) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการโอการเป็นผู้ฝึกสอนเทนนิสระดับอาชีพ ($\bar{X} = 4.10$, S.D.=0.79)

ตาราง 6 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด

(n = 87)

รายการ	จำนวนของแรงงูใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงงูใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านมีความสนใจในกีฬาเทนนิสอาชีพ	49	29	6	3	0	4.43	0.77	มากที่สุด
2. ท่านชอบชมการแข่งขันกีฬาเทนนิสอาชีพ	35	28	20	4	0	4.08	0.91	มาก
3. ท่านชอบเล่นกีฬาเทนนิส	39	41	7	0	0	4.37	0.63	มากที่สุด
4. ท่านเชื่อมั่นว่าสามารถเล่นกีฬาเทนนิสอาชีพได้	29	24	21	13	0	3.79	1.07	มาก
5. มีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬาเทนนิสอาชีพเห็นว่าท่านสามารถเล่นเทนนิสระดับอาชีพได้	36	20	27	4	0	4.01	0.96	มาก
6. ท่านคิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับท่าน	46	25	14	1	1	4.31	0.87	มากที่สุด
รวม	39.00	27.83	15.83	4.17	0.17	4.17	0.87	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด มีระดับของแรงงูใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัดที่มีแรงงูใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ดังนี้ แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจในกีฬาเทนนิสอาชีพ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.91) แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ชอบเล่นกีฬาเทนนิส ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 1.07) แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่คิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพเป็นอาชีพที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.87) และระดับแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิส

สมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัดที่มีแรงงใจอยู่ในระดับ มาก ดังนี้ แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ชอบชมการแข่งขันกีฬาเทนนิสอาชีพ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.63) แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่เชื่อมั่นว่าสามารถเล่นกีฬาเทนนิสอาชีพได้ ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.96) และแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬาเทนนิสอาชีพเห็นว่าท่านสามารถเล่นเทนนิสระดับอาชีพได้ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ

ตาราง 7 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น เพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์

(n = 87)

รายการ	จำนวนของแรงงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านคิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพสามารถสร้างรายได้ให้ท่านได้	28	47	12	0	0	4.18	0.66	มาก
2. ท่านต้องการค่าตอบแทนจากการแข่งขันเทนนิสอาชีพ (เงินรางวัล เงินสนับสนุน เงินอัดฉีด)	22	39	19	7	0	3.87	0.89	มาก
3. ท่านต้องการสวัสดิการจากหน่วยงานที่เป็นผู้สนับสนุนกีฬาเทนนิส	30	31	22	4	0	4.00	0.89	มาก
4. ท่านต้องการที่จะได้พบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักกีฬาเทนนิสอาชีพระดับโลก	29	13	24	17	4	3.53	1.27	มาก
5. ท่านต้องการโอกาสในการเดินทางไปประเทศต่างๆเพื่อเข้าแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ	26	25	29	7	0	3.80	0.96	มาก
6. ท่านต้องการเข้าทำงานในสถานที่ที่สนับสนุนกีฬาเทนนิสอาชีพอย่างต่อเนื่อง	27	47	11	2	0	4.14	0.72	มาก
7. ได้รับประสบการณ์จากการเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันทั่วโลก	27	30	19	11	0	3.84	1.01	มาก
รวม	27.00	33.14	19.43	6.86	0.57	3.91	0.91	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.91) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศ

ชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ทั้งหมด ($\bar{X} = 4.18, \bar{X} = 3.87, \bar{X} = 4.00, \bar{X} = 5.53, \bar{X} = 3.80, \bar{X} = 4.14, \bar{X} = 3.84$) ตามลำดับ

ตาราง 8 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง

(n = 87)								
รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านต้องการสร้างชื่อเสียงในด้านกีฬาเทนนิสอาชีพให้กับตนเอง	25	44	17	1	0	4.07	0.73	มาก
2. ท่านต้องการการยอมรับจากบุคคลทั่วไปในเรื่องของการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพ	37	28	17	5	0	4.11	0.92	มาก
3. ท่านต้องการเป็นนักเทนนิสอาชีพระดับโลก	21	26	32	8	0	3.69	0.94	มาก
4. ท่านชอบให้มีผู้ชม มาเป็นกำลังใจในขณะแข่งขัน	18	39	26	4	0	3.82	0.82	มาก
5. ท่านต้องการเป็นตัวแทนในการแข่งขันเทนนิสระดับชาติ	30	34	23	0	0	4.08	0.78	มาก
6. ท่านต้องการเป็นที่ชื่นชมของผู้ชมกีฬาเทนนิสอาชีพทั่วโลก	30	35	18	4	0	4.05	0.86	มาก
รวม	26.83	34.33	22.17	3.67	0.00	3.97	0.84	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่าแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.97, S.D. = 0.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง มีแรงจูงใจระดับ มาก ทั้งหมด ($\bar{X} = 4.07, \bar{X} = 4.11, \bar{X} = 3.69, \bar{X} = 3.82, \bar{X} = 4.08, \bar{X} = 4.05$) ตามลำดับ

ตาราง 9 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

(n = 87)

รายการ	จำนวนของแรงงูใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงงูใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านอยากที่จะแข่งขันกับนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพที่มีทักษะทางเทนนิสระดับสูง	31	19	26	8	3	3.77	1.14	มาก
2. ท่านต้องการเข้าร่วมการแข่งขันแข่งขันเทนนิสในรายการสำคัญๆของโลก	51	16	20	0	0	4.36	0.84	มากที่สุด
3. การเป็นนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพทำให้มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง	47	22	18	0	0	4.33	0.8	มากที่สุด
4. มีโอกาสได้เข้าร่วมการแข่งขันเทนนิส	36	36	15	0	0	4.24	0.73	มากที่สุด
5. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนเทนนิสระดับอาชีพ	28	41	17	1	0	4.1	0.75	มาก
6. ท่านต้องการประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพในรายการแข่งขันระดับโลก	38	28	19	2	0	4.17	0.85	มาก
รวม	38.5	27	19.17	1.83	0.5	4.16	0.85	มาก 74

จากตาราง 9 แสดงว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีระดับของแรงงูใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคตมีแรงงูใจระดับมากที่สุด ดังนี้ แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการเข้าร่วมการแข่งขันแข่งขันเทนนิส

ในรายการสำคัญของโลก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.84) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการเป็นนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพทำให้มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมอย่างต่อเนื่องอยู่($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.80) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการมีโอกาสได้เข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.73) และ แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศชายที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจระดับ มาก ดังนี้ แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่อยากที่จะแข่งขันกับนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพที่มีทักษะทางเทนนิสระดับสูง ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 1.14) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนเทนนิสระดับอาชีพ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.75) และแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพในรายการแข่งขันระดับโลก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ

ตาราง 10 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
เพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด

(n = 73)

รายการ	จำนวนของแรงงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านมีความสนใจในกีฬาเทนนิส อาชีพ	35	29	8	1	0	4.34	0.73	มากที่สุด
2. ท่านชอบชมการแข่งขันกีฬา เทนนิสอาชีพ	35	27	7	4	0	4.27	0.85	มากที่สุด
3. ท่านชอบเล่นกีฬาเทนนิส	39	30	4	0	0	4.48	0.60	มากที่สุด
4. ท่านเชื่อมั่นว่าสามารถเล่นกีฬา เทนนิสอาชีพได้	16	21	27	8	1	3.59	1.00	มาก
5. มีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน หรือ นักกีฬาเทนนิสอาชีพเห็นว่าท่าน สามารถเล่นเทนนิสระดับอาชีพได้	32	15	23	3	0	4.04	0.96	มาก
6. ท่านคิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพ เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับท่าน	33	21	17	1	1	4.15	0.92	มาก
รวม	31.67	23.83	14.33	2.83	0.33	4.15	0.85	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด มีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด มีแรงงใจระดับ มากที่สุด ดังนี้ แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจในกีฬาเทนนิสอาชีพ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.73) แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ชอบชมการ

แข่งขันกีฬาเทนนิสอาชีพ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.85) แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ชอบเล่นกีฬาเทนนิส ($X = 4.48$, S.D. = 0.60) และแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด มีแรงงใจระดับ มาก ดังนี้ แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่เชื่อมั่นว่าสามารถเล่นกีฬาเทนนิสอาชีพได้ ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.00) แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬาเทนนิสอาชีพเห็นว่าท่านสามารถเล่นเทนนิสระดับอาชีพ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.96) และแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่คิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพเป็นอาชีพที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.92) ตามลำดับ

ตาราง 11 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
เพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์

(n = 73)

รายการ	จำนวนของแรงงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านคิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพ สามารถสร้างรายได้ให้ท่านได้	21	35	17	0	0	4.05	0.72	มาก
2. ท่านต้องการค่าตอบแทนจากการ แข่งขันเทนนิสอาชีพ (เงินรางวัล เงินสนับสนุน เงินอัดฉีด)	27	24	14	8	0	3.96	1.01	มาก
3. ท่านต้องการสวัสดิการจาก หน่วยงานที่เป็นผู้สนับสนุนกีฬา เทนนิส	26	27	16	3	1	4.01	0.94	มาก
4. ท่านต้องการที่จะได้พบปะ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักกีฬา เทนนิสอาชีพระดับโลก	13	8	35	9	8	3.12	1.18	มาก
5. ท่านต้องการโอกาสในการเดินทาง ไปประเทศต่างๆเพื่อเข้าแข่งขัน เทนนิสระดับอาชีพ	24	15	24	9	1	3.71	1.10	มาก
6. ท่านต้องการเข้าทำงานในสถานที่ที่ สนับสนุนกีฬาเทนนิสอาชีพอย่าง ต่อเนื่อง	10	43	14	6	0	3.78	0.79	มาก
7. ได้รับประสบการณ์จากการเดิน ทางเข้าร่วมการแข่งขันทั่วโลก	7	34	23	5	4	3.48	0.96	มาก
รวม	18.29	26.57	20.43	5.71	2.00	3.73	0.96	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงงใจ ระดับ มาก ทั้งหมด ($\bar{X} = 4.05$, $\bar{X} = 3.96$, $\bar{X} = 3.12$, $\bar{X} = 3.71$, $\bar{X} = 3.78$, $\bar{X} = 3.48$, $\bar{X} = 4.01$) ตามลำดับ

ตาราง 12 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
เพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง

(n=73)

รายการ	จำนวนของแรงงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านต้องการสร้างชื่อเสียงในด้าน กีฬาเทนนิสอาชีพให้กับตนเอง	21	29	22	1	0	3.96	0.81	มาก
2. ท่านต้องการการยอมรับจากบุคคล ทั่วไปในเรื่องของการเป็นนักกีฬา เทนนิสอาชีพ	14	32	20	7	0	3.73	0.89	มาก
3. ท่านต้องการเป็นนักเทนนิสอาชีพ ระดับโลก	19	23	22	6	3	3.67	1.08	มาก
4. ท่านขอให้ผู้มีชม มาเป็นกำลังใจ ในขณะแข่งขัน	17	28	21	7	0	3.75	0.93	มาก
5. ท่านต้องการเป็นตัวแทนในการ แข่งขันเทนนิสระดับชาติ	25	30	15	3	0	4.05	0.85	มาก
6. ท่านต้องการเป็นที่ชื่นชมของผู้ชม กีฬาเทนนิสอาชีพทั่วโลก	23	19	24	5	2	3.77	1.06	มาก
รวม	19.83	26.83	20.67	4.83	0.83	3.82	0.93	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง มีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง มีแรงงใจ ระดับ มาก ทั้งหมด ($\bar{X} = 3.96$, $\bar{X} = 3.73$, $\bar{X} = 3.67$, $\bar{X} = 3.75$, $\bar{X} = 4.05$, $\bar{X} = 3.77$) ตามลำดับ

ตาราง 13 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
เพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

(n = 73)

รายการ	จำนวนของแรงงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านอยากที่จะแข่งขันกับนักกีฬา เทนนิสระดับอาชีพที่มีทักษะทาง เทนนิสระดับสูง	23	14	22	8	6	3.55	1.27	มาก
2. ท่านต้องการเข้าร่วมการแข่งขัน แข่งขันเทนนิสในรายการสำคัญๆ ของโลก	30	19	21	3	0	4.04	0.93	มาก
3. การเป็นนักกีฬาเทนนิสระดับ อาชีพทำให้มีผู้สนับสนุนและ ส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง	27	13	33	0	0	3.92	0.91	มาก
4. มีโอกาสได้เข้าสู่วงการบันเทิง โฆษณา	31	28	13	1	0	4.22	0.79	มากที่สุด
5. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนเทนนิส ระดับอาชีพ	27	28	16	2	0	4.1	0.84	มาก
6. ท่านต้องการประสบความสำเร็จ ในการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพ ในรายการแข่งขันระดับโลก	38	24	10	1	0	4.36	0.77	มากที่สุด
รวม	29.33	21.00	19.17	2.50	1.00	4.03	0.92	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคตมีแรงงใจ ระดับ มาก ดังนี้ แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่อยากจะแข่งขันกับนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพที่มีทักษะทางเทนนิสระดับสูง ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 1.27) แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการเข้าร่วมการแข่งขันแข่งขันเทนนิสในรายการสำคัญๆของโลก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.93)

แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่เป็นนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพทำให้มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.91) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนเทนนิสระดับอาชีพ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.84) และแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นเพศหญิงที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจ ระดับ มากที่สุด ดังนี้ แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการมีโอกาสได้เข้าร่วมการแข่งขัน โฆษณา ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.79) และแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพในรายการแข่งขันระดับโลก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.77) ตามลำดับ

ตาราง 14 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ
ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด

(n = 98)

รายการ	จำนวนของแรงงูใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงูใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านมีความสนใจในกีฬาเทนนิส อาชีพ	57	30	9	2	0	4.45	0.75	มากที่สุด
2. ท่านชอบชมการแข่งขันกีฬาเทนนิส อาชีพ	43	32	18	5	0	4.15	0.90	มาก
3. ท่านชอบเล่นกีฬาเทนนิส	54	36	8	0	0	4.47	0.65	มากที่สุด
4. ท่านเชื่อมั่นว่าสามารถเล่นกีฬา เทนนิสอาชีพได้	27	24	31	16	0	3.63	1.06	มาก
5. มีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬา เทนนิสอาชีพเห็นว่าท่านสามารถ เล่นเทนนิสระดับอาชีพได้	42	21	31	4	0	4.03	0.96	มาก
6. ท่านคิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพ เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับท่าน	57	25	14	2	0	4.40	0.81	มากที่สุด
รวม	46.67	28.00	18.50	4.83	0.00	4.19	0.85	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการ
แข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ
และความถนัดมีระดับของแรงงูใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นราย
ข้อพบว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่
สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัดมีแรงงูใจ
ระดับมากที่สุด ดังนี้ แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจในกีฬาเทนนิสอาชีพ
($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.75) แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ชอบเล่นกีฬาเทนนิส
($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.65) และแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่คิดว่ากีฬาเทนนิสระดับ
อาชีพเป็นอาชีพที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.81) และแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่

มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด มีแรงจูงใจ ระดับ มาก ดังนี้ แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ชอบชมการแข่งขันกีฬาเทนนิสอาชีพ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.90) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่เชื่อมั่นว่าสามารถเล่นกีฬาเทนนิสอาชีพ ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 1.06) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬาเทนนิสอาชีพเห็นว่าท่านสามารถเล่นเทนนิสระดับอาชีพได้ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

ตาราง 15 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ
ด้านรายได้และผลประโยชน์

(n = 98)

รายการ	จำนวนของแรงงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านคิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพ สามารถสร้างรายได้ให้ท่านได้	27	53	18	0	0	4.09	0.68	มาก
2. ท่านต้องการค่าตอบแทนจากการ แข่งขันเทนนิสอาชีพ (เงินรางวัล เงินสนับสนุน เงินอัดฉีด)	32	34	20	12	0	3.88	1.01	มาก
3. ท่านต้องการสวัสดิการจาก หน่วยงานที่เป็นผู้สนับสนุนกีฬา เทนนิส	30	43	21	3	1	4.00	0.86	มาก
4. ท่านต้องการที่จะได้พบปะ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักกีฬา เทนนิสอาชีพระดับโลก	19	13	43	15	8	3.20	1.17	ปาน กลาง
5. ท่านต้องการ โอกาสในการเดินทาง ไปประเทศต่างๆเพื่อเข้าแข่งขัน เทนนิสระดับอาชีพ	27	24	37	9	0	3.71	0.97	มาก
6. ท่านต้องการเข้าทำงานในสถานที่ที่ สนับสนุนกีฬาเทนนิสอาชีพอย่าง ต่อเนื่อง	21	58	14	5	0	3.97	0.75	มาก
7. ได้รับประสบการณ์จากการเดิน ทางเข้าร่วมการแข่งขันทั่วโลก	18	39	26	12	3	3.58	1.03	มาก
รวม	24.86	37.71	25.57	8.00	1.71	3.78	0.92	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการ
แข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์
มีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}$ = 3.78, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้า

ร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีระดับแรงจูงใจ มาก ดังนี้ แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่คิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพเป็นกีฬาที่สามารถสร้างรายได้ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.68) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการค่าตอบแทนจากการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ (เงินรางวัล เงินสนับสนุน เงินอัดฉีด) ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 1.01) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการสวัสดิการจากหน่วยงานที่เป็นผู้สนับสนุนกีฬาทennis ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.86) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการโอกาสในการเดินทางไปประเทศต่างๆเพื่อเข้าแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.97) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการเข้าทำงานในสถานที่ที่สนับสนุนกีฬาทennisอาชีพอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.75) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ได้รับประสบการณ์จากการเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันทั่วโลก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.03) ตามลำดับ และแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีระดับแรงจูงใจ ปานกลาง ดังนี้ แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการที่จะได้พบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักกีฬาเทนนิสอาชีพ ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 1.17) ตามลำดับ

ตาราง 16 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงูใจแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง

(n=98)

รายการ	จำนวนของแรงงูใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงูใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านต้องการสร้างชื่อเสียงในด้านกีฬาเทนนิสอาชีพให้กับตนเอง	26	49	22	1	0	4.02	0.73	มาก
2. ท่านต้องการการยอมรับจากบุคคลทั่วไปในเรื่องของการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพ	29	39	23	7	0	3.92	0.90	มาก
3. ท่านต้องการเป็นนักเทนนิสอาชีพระดับโลก	26	29	34	8	1	3.72	0.98	มาก
4. ท่านขอให้มีผู้ชม มาเป็นกำลังใจในขณะแข่งขัน	25	38	28	7	0	3.83	0.90	มาก
5. ท่านต้องการเป็นตัวแทนในการแข่งขันเทนนิสระดับชาติ	35	35	26	2	0	4.05	0.84	มาก
6. ท่านต้องการเป็นที่ชื่นชมของผู้ชมกีฬาเทนนิสอาชีพทั่วโลก	31	29	28	8	2	3.81	1.04	มาก
รวม	28.67	36.50	26.83	5.50	0.50	3.89	0.90	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง มีระดับของแรงงูใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.90) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง มีระดับแรงงูใจ มาก ทั้งหมด ($\bar{X} = 4.02$, $\bar{X} = 3.92$, $\bar{X} = 3.72$, $\bar{X} = 3.83$, $\bar{X} = 4.05$, $\bar{X} = 3.81$) ตามลำดับ

ตาราง 17 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ
ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

(n = 98)

รายการ	จำนวนของแรงงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านอยากที่จะแข่งขันกับนักกีฬา เทนนิสระดับอาชีพที่มีทักษะทาง เทนนิสระดับสูง	33	20	29	10	6	3.65	1.22	มาก
2. ท่านต้องการเข้าร่วมการแข่งขัน แข่งขันเทนนิสในรายการสำคัญของ โลก	49	25	23	1	0	4.24	0.85	มาก ที่สุด
3. การเป็นนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพทำ ให้มีความสุขและส่งเสริมอย่าง ต่อเนื่อง	42	20	36	0	0	4.06	0.90	มาก
4. มีโอกาสได้เข้าร่วมการแข่งขัน โฆษณา	37	43	17	1	0	4.18	0.75	มาก
5. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนเทนนิสระดับ อาชีพ	35	41	22	0	0	4.13	0.76	มาก
6. ท่านต้องการประสบความสำเร็จใน การเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพใน รายการแข่งขันระดับโลก	49	28	18	3	0	4.26	0.87	มาก ที่สุด
รวม	40.83	29.50	24.17	2.50	1.00	4.09	0.89	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการ
แข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต
มีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้า
ร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีระดับแรงงใจ มาก ดังนี้

แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่อยากที่จะแข่งขันกับนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพที่มีทักษะทางเทนนิสระดับสูง ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 1.22) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการเป็นนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพทำให้มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.90) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการมีโอกาสได้เข้าสู่วงการบันเทิงโฆษณา ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.75) และแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนเทนนิสระดับอาชีพ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.76) และแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปีที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีระดับแรงจูงใจ มากที่สุด ดังนี้ แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการเข้าร่วมการแข่งขันแข่งขันเทนนิสในรายการสำคัญของโลก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.85) และแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพในรายการแข่งขันระดับโลก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ

ตาราง 18 ความถี่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ
ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด

(n = 62)

รายการ	จำนวนของแรงงูใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงูใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านมีความสนใจในกีฬาเทนนิสอาชีพ	27	28	5	2	0	4.29	0.76	มากที่สุด
2. ท่านชอบชมการแข่งขันกีฬาเทนนิสอาชีพ	27	23	9	3	0	4.19	0.87	มาก
3. ท่านชอบเล่นกีฬาเทนนิส	24	35	3	0	0	4.34	0.57	มากที่สุด
4. ท่านเชื่อมั่นว่าสามารถเล่นกีฬาเทนนิสอาชีพได้	18	21	17	5	1	3.81	1.01	มาก
5. มีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬาเทนนิสอาชีพเห็นว่าท่านสามารถเล่นเทนนิสระดับอาชีพได้	26	14	19	3	0	4.02	0.97	มาก
6. ท่านคิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับท่าน	22	21	17	2	0	3.98	0.97	มาก
รวม	24.00	23.67	11.67	2.50	0.17	4.11	0.86	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด มีระดับของแรงงูใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด มีระดับแรงงูใจ มาก ดังนี้ แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ชอบชมการแข่งขันกีฬาเทนนิสอาชีพ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.87) แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่เชื่อมั่นว่าสามารถเล่นกีฬา

เทนนิสอาชีพได้ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 1.01) แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีผู้เชี่ยวชาญผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬาเทนนิสอาชีพเห็นว่าท่านสามารถเล่นเทนนิสระดับอาชีพได้ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.97) แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่คิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพเป็นอาชีพที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.97) และแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรักความสนใจ และความถนัด มีระดับแรงงูใจ มากที่สุด ดังนี้ แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจในกีฬาเทนนิสอาชีพ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.76) แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ชอบเล่นกีฬาเทนนิส ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ

ตาราง 19 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ
ด้านรายได้และผลประโยชน์

(n = 62)

รายการ	จำนวนของแรงงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านคิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพ สามารถสร้างรายได้ให้ท่านได้	22	29	11	0	0	4.18	0.71	มาก
2. ท่านต้องการค่าตอบแทนจากการ แข่งขันเทนนิสอาชีพ (เงินรางวัล เงิน สนับสนุน เงินอัดฉีด)	17	29	13	3	0	3.97	0.83	มาก
3. ท่านต้องการสวัสดิการจากหน่วยงาน ที่เป็นผู้สนับสนุนกีฬาเทนนิส	26	15	17	4	0	4.02	0.98	มาก
4. ท่านต้องการที่จะได้พบปะ แลกเปลี่ยน ประสบการณ์กับนักกีฬาเทนนิสอาชีพ ระดับโลก	23	8	16	11	4	3.56	1.33	มาก
5. ท่านต้องการโอกาสในการเดินทางไป ประเทศต่างๆเพื่อเข้าแข่งขันเทนนิส ระดับอาชีพ	23	15	16	7	1	3.84	1.10	มาก
6. ท่านต้องการเข้าทำงานในสถานที่ที่ สนับสนุนกีฬาเทนนิสอาชีพอย่าง ต่อเนื่อง	16	32	11	3	0	3.98	0.80	มาก
7. ได้รับประสบการณ์จากการเดินทางเข้า ร่วมการแข่งขันทั่วโลก	16	25	16	4	1	3.82	0.95	มาก
รวม	20.43	21.86	14.29	4.57	0.86	3.91	0.96	มาก

จากตาราง 19 แสดงว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการ
แข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์

มีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีระดับแรงงใจ มาก ทั้งหมด ดังนี้ ($\bar{X} = 4.18$, $\bar{X} = 3.97$, $\bar{X} = 4.02$, $\bar{X} = 3.56$, $\bar{X} = 3.84$, $\bar{X} = 3.98$, $\bar{X} = 3.82$) ตามลำดับ

ตาราง 20 ความถี่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

(n = 62)

รายการ	จำนวนและร้อยละของแรงงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านต้องการสร้างชื่อเสียงในด้านกีฬาเทนนิสอาชีพให้กับตนเอง	20	24	17	1	0	4.02	0.82	มาก
2. ท่านต้องการการยอมรับจากบุคคลทั่วไปในเรื่องของการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพ	22	21	14	5	0	3.97	0.96	มาก
3. ท่านต้องการเป็นนักเทนนิสอาชีพระดับโลก	14	20	20	6	2	3.61	1.05	มาก
4. ท่านชอบให้มีผู้ชม มาเป็นกำลังใจในขณะแข่งขัน	10	29	19	4	0	3.73	0.81	มาก
5. ท่านต้องการเป็นตัวแทนในการแข่งขันเทนนิสระดับชาติ	20	29	12	1	0	4.10	0.76	มาก
6. ท่านต้องการเป็นที่ชื่นชมของผู้ชมกีฬาเทนนิสอาชีพทั่วโลก	22	25	14	1	0	4.10	0.80	มาก
รวม	18.00	24.67	16.00	3.00	0.33	3.92	0.87	มาก

จากตาราง 20 แสดงว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง มีระดับของแรงงูใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง มีระดับแรงงูใจ มาก ทั้งหมด ($\bar{X} = 4.02$, $\bar{X} = 3.97$, $\bar{X} = 3.61$, $\bar{X} = 3.73$, $\bar{X} = 4.10$, $\bar{X} = 4.10$) ตามลำดับ

ตาราง 21 ความถี่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่น
ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ
ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

(n = 62)

รายการ	จำนวนของแรงงูใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงูใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านอยากที่จะแข่งขันกับนักกีฬา เทนนิสระดับอาชีพที่มีทักษะทาง เทนนิสระดับสูง	21	13	19	6	3	3.69	1.18	มาก
2. ท่านต้องการเข้าร่วมการแข่งขัน แข่งขันเทนนิสในรายการสำคัญของ โลก	32	10	18	2	0	4.16	0.96	มาก
3. การเป็นนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพทำ ให้มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมอย่าง ต่อเนื่อง	32	15	15	0	0	4.27	0.83	มากที่สุด
4. มีโอกาสได้เข้าสู่วงการบันเทิง โฆษณา	30	21	11	0	0	4.31	0.76	มากที่สุด
5. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนเทนนิสระดับ อาชีพ	20	28	11	3	0	4.05	0.84	มาก
6. ท่านต้องการประสบความสำเร็จใน การเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพใน รายการแข่งขันระดับโลก	27	24	11	0	0	4.26	0.75	มากที่สุด
รวม	27.00	18.50	14.17	1.83	0.50	4.12	0.89	มาก

จากตาราง 21 แสดงว่าแรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการ
แข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต
มีระดับของแรงงูใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
แรงงูใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้า
ร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีระดับแรงงูใจ มาก ดังนี้

แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่อยากที่จะแข่งขันกับนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพที่มีทักษะทางเทนนิสระดับสูง ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 1.18) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสในรายการสำคัญๆของโลก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.96) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนเทนนิสระดับอาชีพ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.84) และแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีระดับแรงจูงใจ มากที่สุด ดังนี้ แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่เป็นนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพทำให้มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.83) แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการมีโอกาสได้เข้าร่วมการแข่งขันเทนนิส โฆษณา ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.76) และแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพในรายการแข่งขันระดับโลก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.75) ตามลำดับ

ตาราง 22 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ จำแนกตามเพศ

(n=160)

แรงงใจ	แหล่งความแปรปรวน	t	p	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด	ระหว่างกลุ่ม	0.311	0.756	0.019	0.060
	ภายในกลุ่ม	0.315	0.754	0.019	0.059
2. ด้านรายได้และผลประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2.761	0.006*	0.178	0.064
	ภายในกลุ่ม	2.766	0.006*	0.178	0.064
3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	2.136	0.034*	0.147	0.069
	ภายในกลุ่ม	2.144	0.034*	0.147	0.068
4. ด้านความก้าวหน้าในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	2.113	0.036*	0.133	0.063
	ภายในกลุ่ม	2.114	0.036*	0.133	0.063
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.512	0.001*	0.119	0.034
	ภายในกลุ่ม	3.528	0.001*	0.119	0.034

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ที่มีเพศต่างกัน พบว่ามีแรงงใจต่อการเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต

ตาราง 23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ จำแนกตามประสบการณ์ในการแข่งขัน

(n=160)

แรงงใจ	แหล่งความแปรปรวน	t	p	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด	ระหว่างกลุ่ม	1.379	0.176	0.084	0.061
	ภายในกลุ่ม	1.348	0.180	0.084	0.062
2. ด้านรายได้และผลประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	-2.001	0.047*	-0.133	0.067
	ภายในกลุ่ม	-1.956	0.053	-0.133	0.068
3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	-0.394	0.694	-0.028	0.072
	ภายในกลุ่ม	-0.407	0.684	-0.028	0.069
4. ด้านความก้าวหน้าในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	-0.540	0.590	-0.035	0.065
	ภายในกลุ่ม	-0.543	0.588	-0.035	0.065
รวม	ระหว่างกลุ่ม	-0.783	0.435	-0.028	0.036
	ภายในกลุ่ม	-0.782	0.436	-0.028	0.036

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่าแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันต่างกันพบว่ามีความงใจต่อการเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ไม่ต่างกัน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นของประเทศไทยที่ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันในรายการแข่งขันที่ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยรับรองในปี พ.ศ.2550 จำนวนโดยประมาณ 6,000 คน (จากการคาดการณ์โดยดูจากสถิติผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันแต่ละรายการที่ทางลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยพระบรมราชูปถัมภ์เป็นผู้รับรองในปี พ.ศ.2549) โดยทำการคัดเลือกแต่ผู้ที่สนใจจะลงทำการแข่งขันเทนนิสอาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการที่ผู้วิจัยทำการสำรวจประชากรโดยการสอบถามจากนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน มีผู้สนใจในการเล่นเทนนิสระดับอาชีพ จำนวน 1 คน ผู้วิจัยได้เทียบสัดส่วนจากจำนวนนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นโดยประมาณ 6,000 คน (จากการคาดการณ์โดยดูจากสถิติผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมการแข่งขันแต่ละรายการที่ทางลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับรองในปี พ.ศ.2549) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แต่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจำนวน 160 คน มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposively Selected)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและสัมภาษณ์เรื่องแรงงใจที่ส่งผลให้นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นของไทยสนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ในปี พ.ศ.2550 แบ่งออกเป็น 3 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ(Checklist) และแบบปลายเปิด (Open Ended)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี พ.ศ. 2550 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Opened-Ended)

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1 . นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
- 2 . นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test independent)

สรุปผล

แรงงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี เป็นเพศชาย 87 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 และเพศหญิง 73 คน คิดเป็น ร้อยละ 45.61 และเป็นผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสเป็นเวลา 1 - 3 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 เป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสตั้งแต่ 4 ปี ขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7

2. นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ มีแรงงใจภาพรวม มีแรงงใจ

2.1 ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด โดยภาพรวมมีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.16$, S.D. =0.86)

2.2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยภาพรวมมีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=3.83$, S.D. = 0.94)

2.3 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยภาพรวมมีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=3.90$, S.D. = 0.89)

2.4 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต โดยภาพรวมมีระดับของแรงงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.10$, S.D. =0.98)

3. นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพจำแนกตามเพศชายและเพศหญิง

3.1 จำแนกตามเพศชาย

3.1.1 ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.87)

3.1.2 ด้านความรายได้และผลประโยชน์ มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.91)

3.1.3 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.84)

3.1.4 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.85)

3.2 จำแนกตามเพศหญิง

3.2.1 ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.85)

3.2.2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.96)

3.2.3 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.93)

3.2.4 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.92)

4. นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี จำแนกตามประสบการณ์ในการแข่งขัน พบว่า

4.1 นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันระหว่าง 1 – 3 ปี มีแรงจูงใจ

4.1.1 ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัดมีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.85)

4.1.2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.92)

4.1.3 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.90)

4.1.4 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก
($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.89)

4.2 นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจ

4.2.1 ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.86)

4.2.2 ด้านรายได้และผลประโยชน์มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก
($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.96)

4.2.3 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงมีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก
($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.87)

4.2.4 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก
($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.89)

5. นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ เปรียบเทียบแรงจูงใจจำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการแข่งขัน

5.1 แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี ไม่ต่างกัน

5.2 แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี พ.ศ. 2550 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ข้อ 6 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ไม่มี

อภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ สามารถอภิปรายผลแยกด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด จากการศึกษาพบว่านักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ มีแรงจูงใจด้านความรัก ความสนใจ และความถนัดเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก โดยนักกีฬาเทนนิสเพศชายมีแรงจูงใจด้านความรัก ความสนใจ และความถนัดในการเล่นกีฬาเทนนิส มากกว่า นักกีฬาเทนนิสเพศหญิง และนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นชายให้ความสำคัญกับความคิดที่ว่านักกีฬาเทนนิสอาชีพเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม แต่นักกีฬาเทนนิสเพศหญิงให้ความสำคัญกับการชมการแข่งขันเทนนิส และผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาเทนนิสระหว่าง 1 – 3 ปี มีแรงจูงใจด้านความรัก ความสนใจ และความถนัดในการเล่นกีฬาเทนนิส มากกว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันเทนนิส ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป และผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาเทนนิสระหว่าง 1 – 3 ปี ให้ความสำคัญกับความคิดที่ว่านักกีฬาเทนนิสอาชีพเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันเทนนิส ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ผู้วิจัยเห็นว่านักกีฬาเทนนิสเพศชายและนักกีฬาเทนนิสผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาเทนนิสระหว่าง 1 – 3 ปี ให้ความสำคัญกับความเหมาะสมในการเลือกอาชีพเป็นสำคัญ และนักกีฬาเทนนิสเพศหญิงจะชอบชมการแข่งขันมากกว่าการที่จะลงไปทำการแข่งขันเอง แต่อย่างไรก็ตามแรงจูงใจในด้านความรัก ความสนใจ และความถนัดเป็นจุดเริ่มต้นของการเล่นเทนนิสอย่างจริงจังของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สามารถพัฒนาความสามารถของนักกีฬาให้เป็นเลิศและพร้อมที่จะเป็นนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ พันธรัักษ์ (2541) ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี และระดับอายุทั่วไปมีระดับของแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมาก

2. ด้านรายได้และผลประโยชน์ จากการศึกษาพบว่านักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ มีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ อยู่ในระดับ มาก โดยนักกีฬาเทนนิสเพศชายมีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ มากกว่านักกีฬาเทนนิสเพศหญิง และผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันเทนนิส ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปมีแรงจูงใจด้าน รายได้และผลประโยชน์ มากกว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาเทนนิสระหว่าง 1 – 3 ปี ผู้วิจัยเห็นว่าแรงจูงใจในด้านรายได้และผลประโยชน์ เป็นสิ่งที่นักกีฬาเทนนิสทุกคนคาดหวังที่จะได้รับ และเป็นเป้าหมายอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะและความสามารถในการเล่นเทนนิสให้เพิ่มขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไตรลักษณ์ คำนิล (2546) ทำการวิจัยเรื่อง

แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาล และของเอกชน ในด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จากการศึกษาพบว่านักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ มีแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง อยู่ในระดับ มาก โดยนักกีฬาเทนนิสเพศชายมีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ มากกว่านักกีฬาเทนนิสเพศหญิง และผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันเทนนิสตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปมีแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง มากกว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬเทนนิสระหว่าง 1 – 3 ปี ผู้วิจัยเห็นว่าแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง เป็นสิ่งที่นักกีฬาเทนนิสต้องการเพื่อเป็นที่ยอมรับในสังคมและเป็นเกียรติประวัติให้กับวงศ์ตระกูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฎา จุลชาติ (2543) ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาอล์ฟ ผลการวิจัยพบว่า ในระดับเยาวชนชาย และเยาวชนหญิงที่เล่นกีฬาอล์ฟ มีระดับของแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง อยู่ในระดับปานกลาง และในระดับประชาชนชายที่เล่นกีฬาอล์ฟ มีระดับของแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง อยู่ในระดับ มาก

4. ด้านความก้าวหน้าในอนาคต จากการศึกษาพบว่านักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ มี แรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับ มาก โดยโดยนักกีฬาเทนนิสเพศชายมีแรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในอนาคต มากกว่านักกีฬาเทนนิสเพศหญิง และผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันเทนนิส ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในอนาคต มากกว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬเทนนิสระหว่าง 1 – 3 ปี ผู้วิจัยเห็นว่าแรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในอนาคต เป็นด้านที่มีความแตกต่างกันมากที่สุดระหว่างเพศชายกับเพศหญิง และผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันเทนนิสระหว่าง 1 – 3 ปี กับ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันเทนนิส ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป โดย ในนักกีฬาเทนนิสเพศชายให้ความสำคัญกับการได้เข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสในรายการสำคัญของโลก และการมีผู้สนับสนุนในการเล่นกีฬเทนนิสอย่างต่อเนื่อง ต่างจากนักกีฬาเทนนิสเพศหญิงที่ให้ความสำคัญกับการประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพในรายการแข่งขันระดับโลกและผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันเทนนิสระหว่าง 1 – 3 ปี ให้ความสำคัญกับการได้เข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสในรายการสำคัญของโลก ต่างจาก ผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันเทนนิส ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปซึ่งให้ความสำคัญกับเรื่องการมีผู้สนับสนุนในการเล่นกีฬเทนนิสอย่างต่อเนื่องและการเข้าสู่วงการบันเทิง และโฆษณาเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึก บุญนาค (2548) ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ 2547 ผลการวิจัยพบว่า ในด้าน

โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีระดับของแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด และ มาก ตามลำดับ

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งผลการวิจัยที่ได้เสนอนี้จะเห็นได้ว่านักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ มีแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ อยู่ในระดับ มาก โดยดูได้จากแรงจูงใจ 4 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด
2. แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์
3. แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง
4. แรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ควรนำผลการวิจัยไปปรับปรุงส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นให้สนใจการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพอย่างเหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ อย่างต่อเนื่อง
2. ควรศึกษาระดับทักษะ ในการเตรียมความพร้อมของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นก่อนเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2542). *การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ*. กรุงเทพฯ :
เซเวนพรีนติ้งกรุ๊ป จำกัด.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2547). *คู่มือการวางแผนการตลาดกีฬาอาชีพ*. กรุงเทพฯ
กฤษฎา จุลชาติ. (2543). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬากอล์ฟ*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- กนกวรรณ สารจันทร์. (2546). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอลใน
กา แข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยประจำปี 2545*. ปรินซ์นิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ชำนาญ เรืองมาก. (2548). *สภาพและความต้องการออกกำลังกายของประชาชนในสถานออกกำลังกาย
กายเขตเทศบาลเมืองสุโข-ลก พ.ศ.2548*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ดนัย ยาหอม. (2538). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง*. ปรินซ์นิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ไตรลักษ์ณธ์ คำนิล. (2546). *แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขัน
กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ต่อพงศ์ คลังกรณ์. (2547). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทนนิสของประชาชนที่สนามกีฬาการกีฬา
แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2547*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เทเวศร์ พิริยะพจน์. (2545). *การวิจัยทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เทอดเกียรติ ศักดิ์เจริญ. (2547). *แรงจูงใจของผู้มาใช้บริการของสถานบริการการออกกำลังกายของ
เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2547*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ปัญญา บุตรสาระ. (2547). *สภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันเทนนิสสูงอายุขอนแก่น โอเพ่น
ครั้งที่ 5*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). *แรงงูใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง*.
 ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เพ็ญพรรณ มุลมณ. (2547). *แรงงูใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา*
 ปีการศึกษา 2547. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พิรลัทธ์ เกตุวัฒนา. (2549). *แรงงูใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬา*
เยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- มลิวัดย์ ผิวคราม. (2549). *การศึกษาองค์ประกอบแรงงูใจในการเป็นนักกีฬาของสถาบันกีฬา*
โครงการวิจัยเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในวโรกาสทรงครองสิริ
ราชสมบัติครบ 60 ปี เรื่องการศึกษาองค์ประกอบแรงงูใจในนักกีฬาของสถาบันกีฬา.
 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์. (2545). *เอกสารการสอนชุด*
วิชาจิตวิทยาทั่วไป หน่วยที่ 8-15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ :
 นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์
- วัชร คำเพ็ง. (2537). *การศึกษาแรงงูใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ*. วิทยานิพนธ์ ก.ม.
 (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สืบสาย บุญวิโรต. (2541). *จิตวิทยาการกีฬา*. ชลบุรี : ชลบุรีการพิมพ์
- สมนึก บุญนา. (2548). *แรงงูใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขต*
พื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุริย์ พันธุ์รักษ์. (2541). *แรงงูใจในการเลือกเล่นกีฬาเสื้อกเขา*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการสอน*. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อ จำกัด

- Amorase, Tony; & Horn, Thelma S. (1995). *A Season – Long Examination of Intrinsic Motivation In First Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior. Journal of Sport and Exercise Psychology. NASPSPA Abstracts. 17 : 20 ; Human Kinetics Publishers, Inc.*
- Hall, Koward K.; & Mark Earles. (1995). *Motivational Determinants of Interest, and Perception of Success in School Physical Education. Journal of Sport and Exercise Psychology. NASPSPA Abstracts. 17 : 57 ; Human Kinetics Publishers, Inc.*
- Karussanu, Maria; & Roberts, Glyn C. (1995). *Motivation in Physical Activity : The Role of Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self – Efficacy. Journal of Sport and Exercise Psychology. Abstracts. 17 : 57 ; Human Kinetics Publishers, Inc.*

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเรื่องแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วม
การแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี พ.ศ.2550

แบบสอบถามเรื่อง
แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วม
การแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี พ.ศ.2550

แบบสอบถามนี้มีจุดประสงค์เพื่อทราบแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นปี พ.ศ.2550 ข้อมูลที่ได้จากการตอบจะนำไปวิเคราะห์เป็นภาพรวมในเรื่องของแรงจูงใจเพื่อนำเสนอต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในเรื่องของการส่งเสริมนักกีฬาเทนนิสสู่ระดับอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

แบบสอบถามชุดนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ส่งผลให้นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นของไทยสนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ในปี พ.ศ.2550

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น หรือ ข้อเสนอแนะต่างๆ ไปเกี่ยวกับการเป็นนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพ

ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามฉบับนี้จะนำเสนอในภาพรวมเพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น ซึ่งจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการตอบแบบสอบถามของท่านจึงขอความกรุณาตอบคำถามตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้และผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมายถูกลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน หรือเติมลงในช่องว่าง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ท่านมีสนใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพหรือไม่
☐ สนใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ
☐ ไม่สนใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ
3. ท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิส มานานเท่าใด (ทุกรายการที่เคยลงทำการแข่งขัน)
☐ 0-3 ปี
☐ 4 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ส่งผลให้นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นของไทย สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ในปี พ.ศ.2550

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่างๆในตารางแล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจที่เลือกจะเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพ อยู่ในระดับใด ในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ขอให้ท่านกรุณาทำเครื่องหมายถูกลงในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่าน โดยในแต่ละหัวข้อมีความหมายดังนี้

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับน้อยที่สุด

แรงจูงใจด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด

ลำดับ	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านมีความสนใจในกีฬาเทนนิสอาชีพ					
2	ท่านชอบชมการแข่งขันกีฬาเทนนิสอาชีพ					
3	ท่านชอบเล่นกีฬาเทนนิส					
4	ท่านเชื่อมั่นว่าสามารถเล่นกีฬาเทนนิสอาชีพได้					
5	มีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬาเทนนิสอาชีพเห็นว่าท่านสามารถเล่นเทนนิสระดับอาชีพได้					
6	ท่านคิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพเป็นอาชีพที่เหมาะสมกับท่าน					

แรงจูงใจด้านความรายได้และผลประโยชน์

ลำดับ	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านคิดว่ากีฬาเทนนิสระดับอาชีพสามารถสร้างรายได้ให้ท่านได้					
2	ท่านต้องการค่าตอบแทนจากการแข่งขันเทนนิสอาชีพ (เงินรางวัล เงินสนับสนุน เงินอัดฉีด)					
3	ท่านต้องการสวัสดิการจากหน่วยงานที่เป็นผู้สนับสนุนกีฬาเทนนิส					
4	ท่านต้องการที่จะได้พบปะ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักกีฬาเทนนิสอาชีพระดับโลก					
5	ท่านต้องการโอกาสในการเดินทางไปประเทศต่างๆ เพื่อเข้าแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ					
6	ท่านต้องการเข้าทำงานในสถานที่ที่สนับสนุนกีฬาเทนนิสอาชีพอย่างต่อเนื่อง					
7	ได้รับประสบการณ์จากการเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันทั่วโลก					

แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ลำดับ	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านต้องการสร้างชื่อเสียงในด้านกีฬาเทนนิสอาชีพให้กับตนเอง					
2	ท่านต้องการการยอมรับจากบุคคลทั่วไปในเรื่องของการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพ					
3	ท่านต้องการเป็นนักเทนนิสอาชีพระดับโลก					
4	ท่านชอบให้มีผู้ชม มาเป็นกำลังใจในขณะแข่งขัน					
5	ท่านต้องการเป็นตัวแทนในการแข่งขันเทนนิสระดับชาติ					
6	ท่านต้องการเป็นที่ชื่นชมของผู้ชมกีฬาเทนนิสอาชีพทั่วโลก					

แรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในอนาคต

ลำดับ	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านอยากที่จะแข่งขันกับนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพที่มีทักษะทางเทนนิสระดับสูง					
2	ท่านต้องการเข้าร่วมการแข่งขันแข่งขันเทนนิสในรายการสำคัญของโลก					
3	การเป็นนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพทำให้มีผู้สนับสนุนและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง					
4	มีโอกาสดำเนินการสู่การบันทึก โฆษณา					
5	มีโอกาเป็นโค้ชสอนเทนนิสระดับอาชีพ					
6	ท่านต้องการประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาเทนนิสอาชีพในรายการแข่งขันระดับโลก					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น หรือ ข้อเสนอแนะต่างๆไปเกี่ยวกับการเป็นนักกีฬาเทนนิสระดับอาชีพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ประจำวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์ อาจารย์ประจำคณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์เดชศักดิ์ จันทรสวัสดิ์ อาจารย์ประจำ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายอภิชัย บัวหู่
วันเดือนปีเกิด	15 กรกฎาคม 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 49/5 ถนนการุณราษฎร์ ตำบลตลาด อำเภอเมืองฯ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พนักงานมหาวิทยาลัยชินวัตร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยชินวัตร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2537	ประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนมานิตานุเคราะห์ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2547	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) วิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2551	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ